

Стенографски дневник

НА

37. заседание

Вторник, 11 февруари 1947 г.

(Открито в 15 ч. 55 м.)

Председателствувал подпредседателят Петър Каменов. Секретар Димитър Георгиев.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:	Стр.	Законпроект за допълнение на наредбата-закон за заема на свободата. (Първо четене)	Стр.
Отпуски	573	Говорили: Петър Божинов	583
Питане	573	М-р-предс. Георги Димитров	585
Проекторешения	573	Дичо Тодоров	586
Законпроекти	573	Илия Бояджиев	587
По дневния ред:		Нисим Исаков	587
Проекторешение за одобрение решенията на прощатарната комисия, взети в заседанието ѝ на 23 януари 1947 г., протокол № 2. (Одобрение)	573	М-р д-р Иван Стефанов	588
Говорили: Докл. Костадин Лазаров	573	Дневен ред за следващото заседание	590
Господин Димов	581		
Владимир Арнаудов	581		

Председателствуваш Петър Каменов: (Звъни) Присъствуват нужното число народни представители. Обявявам заседанието за открито.

(От заседанието отсъствуват следните народни представители: Александър Петров, Ана Розенберг, Анастас Циганчев, Анастас Петров, Анастасия Каварджикова, Ангел Бъчваров, Андрей Михайлов, Ахмед Якубов, д-р Борис Ненов, Бочо Илиев, Васил Мавриков, Васил Петков Василев, д-р Васил Ханджиев, Вълчо Цанков, Гани Радев, Ганю Златинов, Георги Хълчев, Георги Генев, Георги Йорданов, Георги Колев Петков, Георги Костов, Георги Кръстев, д-р Георги Петков, Георги Босолов, Гочо Терзиев, Груди Атанасов, Димо Костадинов, Динчо Ферелиев, Динчо Тодоров, Желю Иванов, Желязко Стефанов, Запрян Джонгов, Иван Димитров, Иван п. Димитров, Иван Ников, Иван Масларов, Иван Кишмеров, Исмаил Сархаджов, Йордан Попов, Йордан Ковачев, Йордан Чобанов, Йордан Панайотов, Кирил Клисурски, Кирил Лазаров, Коста Крачанов, Костадин Ведев, Крум Славов, Кръстю Стойчев, Кръстю Добрев, Любен Боянов, Любен Дамянов, Любен Гумнеров, Макра Гюлева, Манахил Стоянов, Марин Шиваров, Минчо Минчев, д-р Михаил Геновски, Неделчо Костов, Недю Жеков, д-р Ненчо Николаев, Никола Разлоганов, Никола Минчев, Никола Палагачев, Никола Янев, Пело Пеловски, Петко Стоенчев, Петко Димитров, Петко Пеев, Петър Сърбински, Петър Панайотов, Слав Балжакон, Сотир Колев, Сребро Бабаков, Стамо Костадинов, Станю Василев, Стефан Бакърджиев, Стефан Цанов, Стою Неделчев, Стоян Кърлов, Стоян Паликрушев, Титко Черноколев, Тодор Киров, Тодора Коева, Цветан Гаджовски, Цветан Капитанов, Цветан Максимов, Яна Манева, Яни Янев, Янко Димов, Янко Марков и Янко Комитов)

Председателството е разрешило отпусък на следните г-да народни представители: Ангел Бъчваров — 4 дни, Ахмед Якубов — 4 дни, Борис Костов — 11 дни, Васил Мавриков — 4 дни, Вълчо Ненков — 4 дни, Ганю Златинов — 4 дни, Георги Йорданов — 2 дена, Димитър Димов — 1 ден, Иван Ников — 4 дни, Йордан Панайотов — 4 дни, Любен Боянов — 2 дена, Марин Шиваров — 4 дни, д-р Ненчо Николаев — 4 дни, Никола Минчев — 4 дни, Никола Палагачев — 4 дни, Сотир Колев — 4 дни, Станю Василев — 4 дни, Стоян Паликрушев — 4 дни, Тодор Живков — 1 ден, Янко Атанасов Димов — 2 дена, Анастас Циганчев — 4 дни, Йордан Ковачев — 3 дни, Крум Славов — 4 дни, Петко Пеев — 1 ден, Слав Балжакон — 2 дена, Георги Костадинов Костов — 4 дни, Йордан Чобанов — 4 дни, Любен Гумнеров — 1 ден и Цветан Капитанов — 1 ден.

Народният представител Титко Черноколев иска два месеца отпусък по болест. Понеже се е ползувал с повече от 20 дни, нужно е съгласието на Народното събрание. Който приема да се разреши на народния представител Титко Черноколев два месеца отпусък по болест, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Народният представител Коста Крачанов иска 4 дни отпусък по болест. Същият се е ползувал досега с повече от 20 дни. Нужно е съгласието на Народното събрание. Който приема да се разреши на народния представител Коста Крачанов 4 дни отпусък по болест, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Съобщавам на народните представители, че на запитването на народния представител Митю Седев министърът на народното просвещение ще отговори на 12 февруари.

Постъпило е питане от народния представител Петър Русев Пейчев от Кариобатска избирателна колегия до министъра на вътрешните работи относно разтуреното публично събрание в с. Сърнево, Кариобатско.

Това питане ще бъде предадено на г-на министъра на вътрешните работи, за да отговори.

Постъпили са:

От Министерството на финансите — предложение за одобрение на 7-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 29 януари 1947 г., протокол № 16 — относно освобождаването от бандеролно право и др. 2.000 кгг. войнишки цигари.

От същото министерство — законопроект за изменение и допълнение на закона за самоиздръжка на държавните и държавно-автомомните стопански предприятия;

От същото министерство — законопроект за шатните таблици на държавните служители;

От същото министерство — законопроект за учредяване на народен фонд за индустриализация, напояване и електрификация на република България.

От същото министерство — законопроект за временно уреждане въпроса с покупките на тютюна реколта 1946 г.;

От същото министерство — законопроект за държавния монопол на тютюна;

От Министерството на правосъдието — законопроект за изменение и допълнение на закона за наказателното съдопроизводство.

Предложенията и законопроектите ще бъдат раздадени на г-да народните представители и поставени на дневен ред.

Недялко Атанасов (ЗНП): Нищо не се чува.

Председателствуваш Петър Каменов: Понеже г-н министърът на земеделието е болен, моля да преминем към точка четвърта от дневния ред. Който е съгласен с това предложение, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме към точка четвърта от дневния ред:

Одобрение решенията на прощатарната комисия, взети в заседанието ѝ на 23 януари 1947 г., протокол № 2.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прощатарната комисия, взети в заседанието ѝ на 23 януари 1947 г., протокол № 2

Одобряват се означените по-долу решения на прощатарната комисия при Великото народно събрание, взети в заседанието ѝ на 23 януари 1947 г., а именно:

1. Вела Влодова Пуева, от с. Петърч, Софийско, вх. № 4485 от 1942 г.

Опращава се на наследниците на Владо Пунев Янков, от с. Петърч, Софийско, лихвата върху сумата 29.888 лв. до деня на обнародване настоящото решение и 50% от главницата или сумата 14.944 лв., дължими по решения № № 2721, 2812 и 2841 от 1936 г. на Софийската областна палата от Владо Пунев, а остатъка от главницата на сума 14.944 лв. да изплатят безлихвено на разсрочки.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 1 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„2. Кица Ангелова Липова, от гр. София, вх. № 8872 от 1942 г. Опращава й се сумата 4.146 лв., глоба (II и III размер данък) и всички лихви за закъснение върху данъците до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картони № № 75068 и 30671 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 2 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„3. Тасе Михалков Делийски, като настойник на малолетните Серафим, Борис и Асен Василеви Видински, от с. Цървище, Дупнишко, вх. № 1254 от 1943 г.

Опращава се на наследниците на Васил К. Видински, от с. Цървище, Дупнишко, сумата 40.618 лв., произхождаща от данъци за минали години и монополно право върху уема ракия от ракиджийница през 1934 г. по актове № № 1096 и 1286 от 1935 г., дължими към Дупнишките данъчно и акцизно управления.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 3 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„4. Ефтим Лазарова Мархалева, от гр. София, вх. № 3587 от 1943 г.

Опращава й се сумата 2.032 лв. слети данъци и съответните връхнини, 6.064 лв. глоба (II и III размер данък) и всичките лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 71151 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 4 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„5. Григор Цветков Димитров, от с. Сираково, Орихово, вх. № 767 от 1944 г.

Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 10.540 лв., дължима по решение № 21 от 1928 г. на бившата Врачанска окръжна сметна палата, а главницата да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 5 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„6. Иван Марков Даскалов, от с. Сенокос, Светиврачко, входящ № 2852 от 1945 г.

Опращава му се сумата 15.000 лв., част от наложената глоба по присъда № 303, от 15 август 1945 г. по н. о. х. дело № 233 от 1945 г. на Горноджумайския областен съд, а остатъка от глобата на сума 5.000 лв. да заплати.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 6 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„7. Асен Димитров Веселинов, от гр. София, вх. № 6375 от 1946 г.

Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 18.223 лв., дължима по решение № 173 от 1938 г. на Върховната сметна палата. Внесената сума 10.000 лв. да се смята за главница, а разликата от главницата на сума 8.223 лв. да изплати безлихвено.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 7 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„8. Стояна Павлова Цънцарова, за себе си и като настойница на малолетните си деца, от с. Чернозем, Пловдивско, вх. № 8058 от 1946 г.

Опращава се на наследниците на Павел Димитров Цънцаров, от с. Чернозем, Пловдивско, лихвата до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 41.532 лв. и 50% от главницата, или сумата 20.766 лв., дължими по решения № № 3521 от 1933, 4800 и 4801 от 1934 и 31 от 1946 г. на Пловдивската областна сметна палата от Павел Димитров Цънцаров, а остатъка от главницата на сума 20.766 лв. да изплатят безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 8 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„9. Алберт Исак Араф, от гр. Самоков, вх. № 9300 от 1946 г. Опращава му се лихвата до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 37.228 лв., дължима по ревизионен акт, вх. № 6000, от 10 март 1936 г.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 9 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„10. Стоян Константинов Атанасов, от с. Приморско, Царевска околия, вх. № 9867 от 1946 г.

Опращава му се сумата 108.626 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по решение № № 3036 и 3037 от 1935 г. на Бургаската областна сметна палата.“

Йордан Русев (ЗНП): Моля да се даде обяснение по п. 10. Понеже опращавате една голяма сума на един бивш служител, моля да съобщите каква служба е заемал, защото изглежда, че е чачетен. Тази сума, заедно с данъците, става много голяма. Нека бъдем наясно по този въпрос.

Докладчик Костадин Лазаров (з): Ето молбата на Стоян Константинов Атанасов, от с. Приморско: (Чете) „До г-на председателя на Народното събрание, София. Молба от Стоян Константин Атанасов, от с. Приморско, Царевска околия, бивш секретар-бирник на Приморската община. Уважаеми г-н председателю! Служил съм като секретар-бирник в Приморската община 20 години, от 1914 до 1934 г., към които по-късно прибавих още 7 години. Сега съм пенсионер с една малка пенсия. Една финансова ревизия през 1935 г. ме начете със сумата 98.574 лв., която Сметната палата счете за злоупотреба и ме изпрати на прокурора. Бургаският областен съд с присъда № 1936 по н. о. х. дело № 1942 от 1937 г. ме намери за виновен само за сумата 2.292 лв., за които ме осъди на 6-месечен затвор. Обжалвах присъдата и Пловдивският апелативен съд с присъда № 2426 по н. о. х. дело № 1721 от 1939 г. ме оправда напълно и призна за невиновен, като отмени присъдата на Бургаския областен съд в тази й осъдителна част. Седяхах Бургаската областна сметна палата с начета си, който тя считаше за злоупотреба, но палатата, с решение № 161, от 10 юли 1945 г., остави молбата ми без последствие, понеже решението им, какво сумите били злоупотребени, било вече влязло в законна сила. И така сега се получава следното, областният и Апелативният съд признават и с влезли в законна сила присъди твърдят, че няма извършено никакво злоупотреба и ме оправдават, а Бургаската сметна палата твърди, че има извършено злоупотреба, понеже е взела вече своето решение, което влязло в законна сила. Явно е, че в случая аз съм злепоставен, защото това противоречие между съдилищата и Сметната палата дава за резултат обстоятелството за моята материална отговорност, която стои неоправдана. Седяхах със случая общинския съвет на с. Приморско. Тамошен жител съм и съм бил 20 години в същото село секретар-бирник, познат съм на всички и работата ми е също така пред очите на цялото село. Общинският съвет с противното си решение от 19-20 февруари 1944 г. реши: с радост би простил дължимата сума, ако не биха били пречките от формален, законен характер. И мен, г-н председателю, сега не остава никакъв друг път, освен да се обърна към Народното събрание — единственото място, где то могат да се разгледат и разрешат такива случаи, в които противоречията на разните учреждения не могат да разрешават и при най-добрата воля заплетените въпроси, до които се е дошло при развитието на споровете. Затова най-почтително Ви моля, уважаеми г-н председателю, да наредите да бъде разгледан въпросът ми в прощатарната комисия при Народното събрание, която да отмени решенията № № 3036 и 3037/1935 г. на Бургаската областна сметна палата за неиздължените ми суми, които съдилищата, с влезли в законна сила присъди признават за оправдани.“

Йордан Русев (ЗНП): Той внасял ли е суми досега?

Петко Стоянов (нез): Питана ли е сметната палата, тя дала ли си е мнението? Защото може да има разлика между злоупотреба и неотчетност.

Докладчик Костадин Лазаров (з): Данъчният началник дава съдействието да бъде опротвена сумата.

Недялко Атанасов (ЗНП): Има ли внесени суми?

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 10 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„11. Пенчо Рашков Колев, от гр. Русе, вх. № 11151 от 1946 г. Опращава му се сумата 14.047 лв., слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Русенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 11 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„12. Ребека Исак Афар, от гр. София, вх. № 11174 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 21.942 лв., слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 49494 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 12 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„13. Стоян Тимев Стаменов, от с. Ръждавица, Кюстендинско, вх. № 11276 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 1.621 лв. данък от имоти, придобити по безвъзмезден начин, и всички лихви за закъснение върху него до деня на обнародване настоящото решение, дължими по постановление № 245 от 1946 г. на Кюстендилския данъчен началник.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 13 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„14. Страцимир Недялков Свиначов, от гр. Златица, вх. № 11958 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 26.250 лв., слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Пирдопското данъчно управление на името на Недялко Филипов Свиначов по списък обр. № 9773, от 28 март 1945 г., на софийския градски данъчен началник.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 14 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„15. Неделчо Христов Калчишков, от с. Прелез, Кубратско, вх. № 12007 от 1946 г.

Опрошават му се лихвата до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 33.376 лв., дължима по решение № 1865 от 1927 г. на Търновската областна сметна палата, а главницата 33.376 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 15 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„16. Петър Богданов Манчов, от с. Локорско, Софийско, вх. № 12070 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 2.700 лв. военен данък и всички лихви за закъснение върху него до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 56535 към Софийското областно данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 16 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„17. Никола Николов Младенов, от гр. Видин, вх. № 12291 от 1946 г.

Опрошават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 671.151 лв. и 50% от главницата или сумата 335.576 лв. дължима по решения № № 1501, 1564, 2177 от 1935 г., 2331, 3185 от 1937 г., 2940, 3283 от 1939 г., 453, 642 от 1940 г. на Видинската областна сметна палата, а остатъка от главницата на сума 335.575 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Един народен представител: От какво произлиза тази сума. Лъцето сега лежи в затвора.

Докладчик Костадин Лазаров (з): Комисията е разгледала решението, имало е ваши хора, те не са правили възражения. (Възражения от опозицията)

Йордан Русев (ЗНП): Обяснете пред пленума.

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни) Моля, г-н докладчик, да прочетете решението.

Докладчик Костадин Лазаров (Чете) „По решения № № 1501, 1564, 2177/35, 2331, 3185/937 г., 2940, 3283/939 г., 453, 642/940 г. на Видинската областна сметна палата и постановления № № 290/1934 г. на министъра на финансите, на Никола Н. Младенов, от гр. Видин, да се опрости дължимата сума от лихви, а от главницата 671.151 лв. само 50% или сумата 335.576 лв., като остане за събиране главница, възлизаща на сума 335.575 лв.

Съображения: неиздължението произхожда: с решение № № 1501, 1564, 2177/1935 г., 2331, 3185/1947 г., 2940, 3283/1939 г., 642/1940 г. на Видинската областна сметна палата и постановления № 642/1934 г. на министъра на финансите молителят Никола Николов Младенов от гр. Видин, като бивш секретар-бирник на Негованската селска община, Видинско, е задължен със сумата 676.721 лв., заедно със следувателна се лихва. Лихвата, изчислена до 1 август 1946 г. е на сума 930.221 лв.

Видинската областна сметна палата се е произнесла по чл. 24 от закона за опрощаване на глоби, лихви и неиздължения по разни закони по горните решения и е опростила само 3.570 лв., а остатъкът е оставил дължимата сума 281.692 лв. и по постановления № 290/1934 г. — 389.459 лв., или всичко остава дължима сума 671.151 лв., заедно със следувателна се лихва.

Постановлението № 290/1934 г. на министъра на финансите е потвърдено от специалния съд и Върховната сметна палата с резолюция № 148/1937 г. По решения № № 3185/1937 г., 2940/1939 г. на Видинската областна сметна палата и резолюция № 148/1937 г. на специалния съд и Върховната сметна палата, комисията, назначена със заповед № 88 от 30 април 1941 г., е дала мнение да не се опрощава неиздължението, като произхожда от злоупотребление на общински суми и такива по разни фондове. В протокола, приложен към преписката по постановление № 290/1934 г.

В протокола си от 13 ноември 1946 г. временната управа на с. Винарово — Видинско, дава мнение да се опрости дължимата сума 139.000 лв., заедно с лихвата, посочена в молбата за опрощаване по решение № 2177/1935 г.

От сведенията на данъчната власт се вижда, че молителят има следното семейно и материално положение:

Семейно положение. Семейството му се състои от: самия него — 46 г., съпруга 46 г. — домакиня; синове: Костадин и Круи — 24 и 23 години — земеделци; Георги — 20 години — студент. Материално състояние: молителят има имот само в с. Негованци около 10 декара. Другите членове от семейството му нямат имоти.

Годишен доход. От заплатата като деловодител при Видинския земеделски професионален съюз — 88.272 лв. годишно.

В надписа си № 4362 от 23 август 1946 г. видинският данъчен началник дава мнение да се опрости напълно неиздължението на молителя с оглед семейното му положение и материално състояние.

Недялко Атанасов (ЗНП): Моля г-н министърът на финансите да се съгласи да се опрости изцяло дължимата сума. Не познавам дължника. Има десет декара земя.

Един от опозицията: Има предложение да се опрости цялата сума.

Министър д-р Иван Стефанов: Аз не мога да се бъркам в работата на прощатарната комисия.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 17 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Недялко Атанасов (ЗНП): Г-н председателю! Ние направихме предложение да се опрости цялата сума. (Глътка)

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„18. Костадин Силянов Василев (Дамчевски), от гр. София, вх. № 12326 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 4.000 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 74820 и партия № 1726 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 18 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„19. Георги Григоров Велков (Велчев), от гр. Михайловград, вх. № 12464 от 1946 г.

Опрошават му се лихвата до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 395.187 лв. и 200.000 лв. от главницата, дължими по решения № № 4610, 4908/935, 879/937, 3018, 3214/3355 от 939, 67 от 940, 1295 от 941, 216 от 942 и 1057 от 943 г. на Видинската областна сметна палата, а остатъка от главницата на сума 195.187 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 19 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„20. Йордан Стоянов Петров, от гр. София, вх. № 12555 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 15.000 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 103213 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 20 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„21. Серги Михайлов, от с. Ярджиловиц, Перчишко, вх. № 12657 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 9.242 лв., дължима по решения № № 392, 438 и 429 от 1942 г. на Софийската областна сметна палата.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 21 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„22. Мара Борисова Салтирова, от гр. София, вх. № 12690 от 1946 г.

Опрошават се сумата 7.005 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване на настоящото решение, дължими по картон № 65115 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 22 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„23. Букс Самуил Бенвенисти, от гр. София, вх. № 12748 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 11.923 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване на настоящото решение, дължими по картон № 6128 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 23 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„24. Вълчо Вълков Бенков, от гр. Червен бряг, Луковитско, вх. № 12792 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 69.828 лв., произлизаща от акциз върху дини и материали, от които се вари ракия, реколти 1942 до 1945 г. включително, дължими към Луковитското данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 24 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„25. Олга Арон Леви, от гр. София, вх. № 12814 от 1946 г.
Опрошават се сумата 7.901 лв., дължима за данъци, лихви и др. по картон № 79168, към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 25 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„26. Жико Николчев Попов, от гр. Ихтиман, вх. № 12964 от 1946 г.

Опрошават му се лихвата върху сумата 5.000 лв. до деня на обнародване на настоящото решение, дължима по решение № 5376 от 22 март 1946 г. на Върховната сметна палата, а главницата да изплати безлихвено.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 26 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„27. Наследниците на Георги Иванов Кирков, от с. Песочница, Берковско, вх. № 12983 от 1946 г.

Опрошават им се лихвата до деня на обнародване на настоящото решение върху сумата 5.047 лв., дължима по решение № 5935 от 1933 г. на Софийската окръжна сметна палата, а главницата да изплатят безлихвено.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 27 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (к): (Чете)

„28. Парашкева Наумова Д. Васкова, от гр. София, вх. № 13039 от 1946 г.

Опрошават се сумата 4.695 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване на настоящото решение, дължими по картон № 39644 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 28 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„29. Наследниците на Ангел Никифоров Събев, от с. Михалково, Деминско, вх. № 13075 от 1946 г.

Опрошават им се сумата 42.294 лв., и лихвите върху нея до деня на обнародване на настоящото решение, дължими от покойния Ангел Никифоров Събев по решение № № 483, 1270, 2171 от 1938, 49, 59, 103, 111, 747 от 1940 г. на Пловдивската областна сметна палата и изпълнителен лист № 184 от 1945 г. на Пловдивския областен съд.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 29 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„30. Люба Йорданова Ангелова, от гр. Дупница, вх. № 13159 от 1946 г.

Опрошават се сумата 5.256 лв., глоба по постановление № 392 от 1936 г. към Дупнишкото акцизно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 30 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„31. Байрам Шакиров Кърджалиев, от с. Огняново, Неврокопско, вх. № 13617 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 39.570 лв. глоба (II и III размер данък) и всички лихви за закъснение върху данъка до деня на обнародване на настоящото решение, дължими към Неврокопското данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 31 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„32. Ангел Димитров Топкаров, от с. Щърково, Пазарджишко, вх. № 13950 от 1946 г.

Опрошават му се 50% от главницата 337.221 лв. или сумата 168.611 лв., дължима по решение № № 225, 226, 466, 860 от 1940, 52, 220 от 1941, 229, 232, 261, 266, 321, 322, 391, 419, 455 от 1942 и 210 от 1944 г. на Пловдивската областна сметна палата, а остатъка от главницата на сума 168.610 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 32 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„33. Тачо Иванов Николов, от с. Драгановец, Търговишко, вх. № 14036 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 30.400 лв., произлизаща от глоба и бандеролно право по постановление № 170 от 1945 г., дължима към Търговищенското данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 33 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„34. Анастасия Стефанова Гешова, от гр. София, вх. № 14138 от 1936 г.

Опрошават се сумата 8.600 лв. и лихвата върху нея до деня на обнародване на настоящото решение, дължима по картон № 4779 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 34 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„35. Алисия Крумова Атанасова, от гр. София, вх. № 14207 от 1946 г.

Опрошават се сумата 80.000 лв., част от дължимата глоба по изпълнителен лист № 286 от 1944 г. на Софийския областен съд, а остатъка да изплати на разсрочки до края на 1947 г., като внесеното до обнародване на настоящото решение се приспадне от остатъка. Сумата се дължи към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 35 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„36. Дямо Атанасов Калинкин, от гр. Бургас, вх. № 14604 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 18.000 лв., дължима глоба по известие № 93 от 3 октомври 1946 г. към Бургаската градска община, а остатъка от 2.000 лв. да изплати.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 36 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„37. Христо Колев Вълчев, от гр. Свиленград, вх. № 14419 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 34.055 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване на настоящото решение, дължима по изпълнителен лист № 201 от 1946 г., издаден от Хасковския областен съд и акциз.“

Председателстваващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 37 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„38. Стефан Илиев Момчев, от с. Тетово, Кубритско, вх. № 14512 от 1946 г.

Опрошават му се всички лихви до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 127.653 лв., дължими по решения № 1759 от 1927, 4094 от 1930, 114 от 1931 на Търновската областна сметна палата и решение № 1610 от 1939 г. на Варненската областна сметна палата, а останалата част от главницата, на сума 26.248 лв. неоплатена, да изплати безлихвено на разсрочки.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 38 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„39. Никола Аврамов Бисеров, от гр. Берковица, вх. № 14722/1946 г. Опрошават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 244.030 лв., дължими по решение № 2755 на Хасковската областна сметна палата и постановление № 464 от 1931 г. на министъра на финансите, и от главницата 200.000 лв., а остатък от главницата на сума 44.030 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 39 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„40. Иван Христов Симеонов, от гр. Исперих, вх. № 14848/1946 г. Опрошават му се сумата 22.150 лв., дължими към Дуловското данъчно управление, произлизащи от стойността в исторен размер на един пистолет, кобур, два пълнители и 10 патрони, конфискувани от него като бивш акцизен стражар.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 40 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„41. Елена п. Маринова, за себе си и като представител на малолетните си деца, от гр. Лясковец, вх. № 15385 от 1946 г. Опрошават се на наследниците на свщ. Марин Петков Цуклов от гр. Г. Оряховица, сумата 20.103 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължими по решение № 3036 от 1940 г. на Търновската областна сметна палата.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 41 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„42. Васил Цакова Георгова, от с. Видраре, Тетевенско, вх. № 15428 от 1946 г. Опрошават се сумата 8.916 лв., произлизаща от глоба по постановление № 35 от 1944 г. по нарушение закона за акцизите, дължима към Тетевенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 42 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„43. Иван Иванов Пенчев, от гр. Русе, вх. № 16078 от 1946 г. Опрошават му се сумата 39.477 лв., остатък от дължимата главница по постановление № 208 от 1926 г. на Министерството на финансите, дължима към Русенското областно данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 43 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„44. Жанета Мишел Семо, от гр. София, вх. № 16702 от 1946 г. Опрошават се сумата 35.319 лв. слети данъци и съответните върхули и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картони № 187 и 219 към Софийското градско данъчно управление на името на Менахем Аврамов.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 44 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„45. Иеромонах Климент Кюсов, от гр. Г. Джумая, вх. № 17037 от 1946 г. Опрошават му се сумата 4.042 лв., остатък от дължими лихви върху изплатена главница по решение № 309 от 1938 г. на Софийската областна сметна палата.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 45 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„46. Опрошават се глобите по нарушение закона за тютюна по постановления № 25, 26, 27, 28, 33, 54, 55, 118, 122, 123, 124, 125, 126, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 117, 119, 120, 121, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 140, 138, 139, 141, 1 и 2 от 12 и 26 декември

1946 г. и 28 януари 1946 г. на ивайловградския данъчен началник съответно на всяко едно от следните лица: 1) Георги Д. Даракчиев и Ангел Маноолов, от с. Долно Луково; 2) Атанас Иванов Дерелиев и Янаки Желязков Бошняков, от с. Бяло Поляне; 3) Коста В. Кондаков, от с. Целевун; 4) Ахмед М. Якубов, от с. Бялополия; 5) Ариф Ал. Мурадов, от с. д.б; 6) Осман Хасанов, Ахмед Мустафов, Осман Исмаилов, Хасан Салиев, Рамадан Шерифов, Емил Али Садулов, от с. Бялополия; 7) Атанас Михайлов, от с. Кардовско; 8) Христо Димитров, Дяко Атанасов и Павел Д. Георгиев, от с. Глумово; 9) Мюмюн Ар. Юсеинов, Стойко М. Петков, Ракши Д. Туджаров и Божидар Д. Палаузов, от с. Вис; 10) Стоян Ямболов Димитров и Пемелианов Кирчо Кольев, Марияка Стоичева, Славчо Кинев, Димитър Кольев и Петра Ставрева, от с. Черничево; 11) Стоян Т. Гугов, Митро Ст. Айвазов и Атанас Т. Гугов, от с. Конница; 12) Кольо Тончев, Никола Д. Трендафилов, Димитър Н. Илчев, Ангел Маргаритов, Годор Митев, Кольо Годоров и Георги Вълчанов, от с. Попско; 13) Атанас Ч. Гурпанов, Димитър Д. Пеев, Христо Г. Въртигоров и Димитър Ангелов Карастоянов, от гр. Ивайловград; 14) Кольо В. Кръстев, Слави Илчев Чапаров, Петър М. Янчев и Христо Хр. Кольев, от гр. Ивайловград; 15) Ангел Атанасов Гатев, Петър Николов Митев, Георги Ст. Касаветов и Димитър П. Димитров, от с. Драбичина; 16) Георги Хр. Сундуков и Димитър Ст. Балканов от с. Рогозово; 17) Иван Г. Касъров, от с. Ламбух; 18) Иван Г. Караомисков, от с. Горно селце; 19) Георги Д. Каракехайов Христо Г. Котенов и Василка Аладжова, Георги Илчев Иванов, Мария Христева Дякова, Никола Г. Кетенов и Христо Иванов Загочев, от с. Свирачи; 20) Костадин Г. Манолчич, Костадин Недялков, Стоян Г. Руков, Димитър Хр. Капакчиев, Костадин Д. Фаразов, Илчо Д. Илчев, Атанас Ив. Япалчиев, Петър Хр. Карапалев и Димитър Недялков, от с. Лъджа; 21) Иван Д. Чортов, от с. Долно селце; 22) Христо Г. Бахчеванов, Димитър Я. Коджабунарлиев и Теню Дим. Япалчиев, от с. Лъджа; 23) Емине Османова, Митро Б. Станков, Джафер Хр. Юсеинов, Мехмед М. Куртелев, Реджеб Османов, Айше Изетова, Ахмед Мехмедов, Мустафа М. Куртчиев и Мустафа К. Мустафов, от с. Бубено; 24) Хасан Топалов, от с. Горско; 25) Киро Вълчев и Тошо Т. Илчов, от с. Чукурите; 26) Хасан Юсеинов Семерджиев, от с. Горно Юруци; 27) Атанас Ив. Калайджиев от с. Железино; 28) Ракши Д. Стоянов от с. Ботурче; 29) Шанко Анг. Кашаров, от с. Покрозан и 30) Али Мехмедов Кыопекчиев, от с. Благовец, Ивайловградско, дължими към Ивайловградското данъчно управление — общо 495.052 лв.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 46 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„47. Софийски епархийски духовен съвет, гр. София, вх. № 8599 от 1943 г.

Опрошават се на църквата „Св. Никола (стари)“, в гр. София, сумата 23.819 лв., дължима по изпълнителни листове № 331 от 23 февруари от 14 септември 1929 г. и 331 от 23 февруари от 9 октомври 1929 г. на Софийския окръжен съд към Софийското градско данъчно управление заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 47 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„48. Илия Иванов Пишев, от гр. Пазарджик, вх. № 14116 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 30.658 лв., лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение и съдебните разноси, дължими по изпълнителен лист № 230 от 1936 г. на Пазарджишкия областен съд.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 48 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„49. Кооперация „Свобода“, с. Ген. Тошево, кооперация „Свобода“, с. Кръсен, Тиню Стоянов Понев, с. Кръсен, Васил Димов Търчанов, с. Ген. Тошево и Иван Илиев, о. Кръсен, Генералтопенско, вх. № 14685 от 1946 г.

Опрошават им се сумата 227.276 лв., съставляваща глоби, конфискационна стойност и др. данъци и такси, дължими по постановления № 1884 от 25 юни 1946 г. на Добришката митница.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 49 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„50. Наследниците на Никола Асенов Станев, от гр. София, вх. № 14893 от 1946 г.

Опрошават им се сумата 7.400 лв. такса за лечение дължима по сметка № 451 от 1939 г., издадена от Държавния санаториум за гръдоболни в с. Искрец, Софийско.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 50 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„51. Мария Дончева Бенлиева, от гр. София, вх. № 14896 от 3 май 1946 г.

Опращава й се сумата 6.154 лв. общински налог по постановление № 56 от 20 май 1944 г. на Столичната митница и сумата 2.327 лв. износни такси по постановление № 50 от 16 февруари 1944 г. на Драгоманската митница, дължими от покойния дончо Г. Бенлиев.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 51 от решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„52. Д-р Делчо Димитров, от гр. София, вх. № 7763 от 1943 г. Опращава му се сумата 15.900 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Крумовградското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 52 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„53. Коста Добрев Чилингиров, от гр. София, вх. № 9844 от 1946 г.

Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 25.373 лв., дължима по решение № 32 от 1940 г. на Софийската областна сметна палата, и 50% от главницата или сумата 12.687 лв., а остатъка от главницата на сумата 12.686 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 53 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„54. Мария и Иван Симеонови Ив. Въргов, от гр. Пирдоп, вх. № 15560 от 1946 г.

Опращава се на наследниците на Симеон Ив. Въргов, от гр. Пирдоп, лихвата до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 26.000 лв., дължима по решение № 6534 от 24 юли 1946 г. на Върховната сметна палата, и 50% от главницата или сумата 13.000 лв. а остатъка от главницата, на сума 13.000 лв., да изплатят безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 54 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„55. Георги Тонев Костов, от с. Горна Градица, Кюстендилско, вх. № 14117 от 1946 г.

Опращава му се сумата 9.285 лв., остатък от глоба и бандеролно право по постановления № № 266 от 1936 и 372 от 1940 г., дължима към Кюстендилското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 55 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„56. Изи (Исак) Халим Перец, от гр. София, вх. № 15312 от 1946 г.

Опращава му се сумата 150.000 лв. глоба по постановление № 227 от 1946 г., дължима към Софийското акцизно управление.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 56 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„57. Петър Василев Кючуков, от гр. Русе, входящ № 15383 от 1946 г.

Опращава му се сумата 25.996 лв., произхождаща от акциз, такса „Камера на народната култура“ и гонб за юбилейното му представление на 19 април 1946 г. като артист, дължима към Русенското акцизно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 57 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„58. Гето Найденов Братанов, от с. Телиш, Луковитско, вх. № 58 от 1940 г.

Опращава му се сумата 10.319 лв., дължима по изпълнителни листове № № 1923 от 1926 г. и 3714 от 1927 г., издадени от Плевенския окръжен съд срещу Христо Найденов Братанов, заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 58 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„59. Мария Енчо П. х. Михайлова, от гр. София, вх. № 7480 от 1941 г.

Опращава й се сумата 16.736 лв. безобложен данък и всички лихви за закъснение до датата на обнародване настоящото решение.

ние, дължими по картони № № 70701 и 424 към Софийското градско данъчно управление на името на съпруга й Енчо П. х. Михайлов.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 59 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„60. Крум Младенков Кръстев, от гр. София, вх. № 5841 от 1942 г. Опращава му се сумата 4.142 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 66516 към Софийското областно данъчно управление (с. Надежда).“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 60 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„61. Руска Костова Иванова, от гр. София, вх. № 6113 от 1942 г. Опращава й се сумата 3.306 лв. слети данъци и съответните връхнини, 10.200 лв. глоба (II и III размер данък) и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 49473 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 61 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„62. Иван С. Моллов, от гр. София, вх. № 4760 от 1943 г. Опращава му се сумата 11.480 лв. слети данъци и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 9234 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 62 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„63. Мария Христова Симеонова Кулумджиева, от гр. София, вх. № 6028 от 1943 г.

Опращава й се сумата 6.558 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 201 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 63 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„64. Георги Христов Бебев, от гр. София, вх. № 6426 от 1943 г. Опращава му се сумата 14.228 лв. слети данъци и съответните връхнини до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 12247 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 64 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„65. Марин Иванов Попов, от гр. София, и Иван Ерменков Петков, от с. Долна Габривина, Санданско, вх. № 6617 от 1943 г.

Опращава им се сумата 1.233 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Белослатинското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 65 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„66. Наследниците на Димитър Ангелов Гутуранов, от гр. София, вх. № 7377 от 1943 г.

Опращават им се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 18.211 лв., дължима по картон № 18477 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 66 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„67. Павли Статев Матров, от гр. Русе, вх. № 7898 от 1943 г.

Опращава му се сумата 11.308 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими от фирмата Търпанов & Матров към Русенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 67 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„68. Стефан Станев Рачев, от гр. Русе, вх. № 8448 от 1943 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 9.239 лв., дължими към Русенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 68 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„69. Панчо Алексиев Илиев, от гр. София, вх. № 3217 от 1945 г.
Опращава му се сумата 11.662 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Софийското градско данъчно управление по картон № 44501.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 69 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„70. Васил Стоянов Гарагачев, от гр. София, вх. № 3.70 от 1945 г.
Опращава му се сумата 22.672 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 9421 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 70 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„71. Марин Гачев Маринов, от гр. Тетевен, живущ в гр. София, вх. № 6824 от 1946 г.
Опращава му се сумата 10.000 лв. военен данък и всички лихви за закъснение върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 259 към Тетевенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 71 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„72. Андрея Бисов Блажев, от гр. София, вх. № 7404 от 1946 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 10.502 лв., дължими по картон № 9609 и партида № 946 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 72 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„73. Самуил Марков Исаков, от гр. София, вх. № 7885 от 1946 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 42.510 лв. военен данък, дължим по партида № 3764 към Софийското градско данъчно управление, а данъка да изплати безлихвено на разсрочка.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 73 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„74. Дарина Златева Тенчиева, от гр. София, вх. № 7890 от 1946 г.
Опращава ѝ се сумата 10.356 лв. втори размер данък върху имоти, придобити по безвъзмезден начин, дължима по постановление № 103 от 28 февруари 1946 г. към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 74 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„75. Калюпа Ил. Кюсева от гр. София, вх. № 8056 от 1946 г.
Опращават ѝ се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 3.866 лв. дължим данък за занятие „млекопреработка“, от покойния ѝ съпруг Илия Янков Кюсева, за 1940—1941 г., а данъка да изплати безлихвено на разсрочка.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 75 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„76. Любен Василев Попов, родом от гр. Плевен, живущ в гр. София, вх. № 8669 от 1946 г.
Опращава му се сумата 100.040 лв. дължима по изпълнителен лист № 1 от 1945 г., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 76 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„77. Настоятелството на Спестовната взаимноспомогателна каса на служителите при Електрическото дружество за София и България, гр. София, вх. № 10154 от 1946 г.
Опращава се на Спестовната взаимноспомогателна кооперативна каса на служителите при Електрическото дружество за София и България (в ликвидация), гр. София, сумата 7.908 лв. глоба нарушение, дължима по картон № 703 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 77 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„78. Олга Георгиева Самозра, от гр. София, вх. № 10277 от 1946 г.
Опращава ѝ се сумата 78.624 лв. слети данъци с връхнините и всички лихви за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 79027 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 78 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„79. Гутю Христов Гутев, от гр. София, вх. № 10742 от 1946 г.
Опращава му се сумата 19.036 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължими по изпълнителен лист № 427, 2097 и 34 от 1927 г., издадени от II софийски мирови съдия.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 79 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„80. Михаил х. Янакиев, от гр. София, вх. № 12071 от 1946 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 26392 лв., дължим данък за занятие за 1925—1930 г. по партида № 301 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 80 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„81. Крум Иванов Караджов, от гр. София, вх. № 11250 от 1946 г.
Опращава му се сумата 46.274 лв. слети данъци и съответните връхнини, 12.150 лв. глоба (II и III размер данък) и всички лихви за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължим по картон № 105070 и партида № 41 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 81 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„82. Михаил Атанасов Михов, от гр. Габрово, вх. № 12449 от 1946 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 11.874 лв., дължими по картон № 34248 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 82 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„83. Фани Симон Арнев, от гр. София, вх. № 12597 от 1946 г.
Опращава ѝ се сумата 6.108 лв. слети данъци и съответните връхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 82871 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 83 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„84. Илия Продремов Сотиров, от гр. София, вх. № 12624 от 1946 г.
Опращават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 18.239 лв. такъв за занятие „фотограф“ за 1942—1946 г., дължими по картон № 102053 към Софийското градско данъчно управление, а данъка да изплати безлихвено на разсрочка.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 84 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„85. Дочо Костов Даренков, от гр. Лясковец, вх. № 13019 от 1946 г.

Опрошават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 485.184 лв. главница, дължима по решение № 1703 от 1941 г. на Софийската областна сметна палата и изпълнителен лист № 838 от 1942 г., издаден от Софийския областен съд, и от главницата 50% или сумата 242.592 лв., а остатъка от главницата на сума 242.592 лв. да заплати.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 85 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„86. Кирил Пазлов Марчинов, от гр. София, вх. № 13082 от 1946 г.

Опрошават му се лихвите за закъснение върху сумата 10.104 лв., военен данък за 1938—1940 г. до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 1414 към Софийското градско данъчно управление, а данъка да заплати.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 86 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„87. Бенко Нанков Иванов, от с. Караиваница, Дряновско, от гр. София, вх. № 13937 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 26.131 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 3081 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 87 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„88. Кирил Огнянов Петров, от с. Владимирци, Преславско, вх. № 13952 от 1946 г.

Опрошават му се лихвите до деня на обнародване настоящото решение върху сумата 13.300 лв., дължими данъци към Преславското данъчно управление, а данъка да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 88 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„89. Анастасия Миланова Костова, от гр. София, вх. № 14059 от 1946 г.

Опрошават ѝ се сумата 5.500 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 35933 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 89 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„90. Иван Георгиев п. Янчев, от гр. София, вх. № 14061 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 293.610 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 27079 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 90 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„91. Славе Якимов Христов, от гр. Кюстендил, вх. № 14115 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 4.000 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Кюстендилското данъчно управление, по заповед № 990 от 1945 г. на Министерството на пропагандата.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 91 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„92. Пенка Теодосиева Христова, от гр. София, вх. № 14137 от 1946 г.

Опрошават ѝ се сумата 1.550 лв. военен данък и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 568 към Софийското градско данъчно управление, на името на покойния ѝ съпруг Теодоси Христов Томов.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 92 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„93. Анка П. Димитрова, от гр. София, вх. № 14191 от 1946 г.
Опрошават ѝ се сумата 1.672 лв., слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 47370 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 93 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„94. Коце Николов Бондинов, от гр. София, вх. № 14270 от 1946 г.
Опрошават му се сумата 14.107 лв. слети данъци и съответните върхнини и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 105030 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 94 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„95. Божил Костов Милушев, работник при мината, гр. Перник, вх. № 14274 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 6.600 лв. данък върху общия доход и съответните върхнини и лихвите за закъснение върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Перникското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 95 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„96. Илия Стоянов Казаков, от гр. София, (Красно село), вх. № 14298 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 8.240 лв. глоба (II и III размер данък), дължима по картон № 12379 към Софийското областно данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 96 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„97. Георги Пеев Стоянов, от с. Дунево, Райковска община, Смолянска околия, вх. № 14888 от 1946 г.

Опрошават му се сумата 41.519 лв., дължима по присъда № 236 от 23 декември 1942 г., издадена от Ксантийския военен полени съд, заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 97 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„98. Стефан Крайчев, от гр. Провадия, вх. № 15022 от 1946 г.
Опрошават му се сумата 21.101 лв. данък-занятие за 1942—1945 години и върхнините върху тях и лихвите за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Провадийското данъчно управление.“

Господин Димов (ЗНП): Г-н председателю! Нека се прочете молбата на Стефан Крайчев, с която иска опрощаването.

Председателстващ Петър Каменов: Искате думата ли?

Господин Димов (ЗНП): Да. Моля да се прочете молбата на Стефан Крайчев за опрощаването на сумата.

Стоян Павлов (к): И аз моля, г-н председателю, да се прочете тая молба.

Председателстващ Петър Каменов: Г-н докладчикът ще прочете молбата.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете) „Молба от Стефан Крайчев, бивш народен представител от XXVI обикновено Народно събрание, живущ в гр. Провадия.

Г-н председателю! Миналата 1945 г. бях подал една молба до вас, за да ми се опростят данъците. Обаче без мое съгласие Самеон Тодоров Ковачев по партийни съображения е ударил шемцела Ви „Без последствие“ и тази молба не е разглеждана от комисията. След това аз подадох молба до г-на министър на финансите, като исках отсрочка, обаче тази отсрочка беше малка и не можах да внесам нито сантим. Затова моля да се поиска цялата преписка от Провадийското данъчно управление, да ѝ се даде ход, като бъде разглеждана от Вас и комисията и да ми се опростят всичките задължения досега, като имате пред вид, че моето положение от 1944 г., август месец, и досега е крайно тежко, затуй защото моето най-малко дете боледува непрестанно и става причина в 1946 г., април месец, да му се

ампутира кракът, за което похарчих сума пари. Не стига това, но аз трябваше да му поставя крак, което ми коштува повече от 60.000 лв. И понеже сега като напуснах депутатството, загубих клиентелата си като адвокат, не съм в състояние да плащам данъци — аз имам само една къща без други никакви имоти, а и съм вече на възраст и не мога да бягам и да работя — затова моля Вашето ходатайство пред почетната комисия, като се има пред вид, че през 1923 г. аз бях затварян по затворите като комунист. В същото време и брат ми Радослав Крайчев избяга в Русия, където през 1944 г. се домина. Вие го познавате много добре.

След като данъчният агент и данъчният началник са дали сведения, преписката е върната от Министерството на финансите с надпис: (Чете)

„Настоящото, заедно с приложенията, представям на г-на председателя на Великото народно събрание с мнение, като имам пред вид дажните в преписката и сведенията на данъчното управление, предмет на надписа № 27253, от 2 декември 1946 г., да се уважи молбата на Стефан Крайчев, от гр. Провадия, като се опростят само лихвите за закъснение до датата на публикуване решението на Народното събрание в „Държавен вестник“.

Рада Ноева (к): Само лихвите обаче.

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител г-н Димов.

Господин Димов (ЗНП): Същият Стефан Крайчев, който плаче, че е бил гонен в 1923 г., през време на фашисткия режим беше кмет или помощник-кмет на гр. Провадия. Той и сега не е престанал да адвокатства и може би, ако не е един от първите, то е един от средните адвокати в града. Същият получил към 600—700 хиляди лева като военен представител, а през 1946 г. този г-н има не по-малко от 1.000.000 лв. доход. Той сега иска опрощаване на 21.000 лв. Срамно и позорно е на подобни хора да се опрощават суми!

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител Владимир Арнаудов.

Владимир Арнаудов (р): Г-да народни представители! Миналата година Стефан Крайчев искаше опрощаване на същата сума и от XXVI обикновено Народно събрание. Тогава нашата парламентарна група, радикалната, не се съгласи да му се опрости сумата. Сега аз немоувам по какъв път той е сезирал Народното събрание за опрощаване на въпросната сума.

Правя предложение да не се уважава молбата му и моля комисията да се съгласи с това мое предложение.

Рада Ноева (к): И ние сме съгласни да не му се опрощава сумата.

Председателстващ Петър Каменов: Които г-да народни представители са съгласни с предложението на г-н Арнаудов, да не се опрощава на Стефан Крайчев, от гр. Провадия, сумата 21.101 лв. данък-занятие за 1942—1945 г. и върхуваните върху тях и пр., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. (Оживление)

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„99. Майор Кръстю Петров Антонов, 3-та конна бригада, гр. Шумен, вх. № 15103 от 1946 г.

Опрощава му се сумата 14.362 лв., дължима по писмо № 36 от 1925 г. на Опитното педагогическо училище в гр. Шумен — изпълнително дело № 1127 от 1945 г. на Шуменското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 99 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„100. Дешка Петрова Иванова Жендова, от с. Ген. Жеково, Тутраканско, вх. № 15171 от 1946 г.

Опрощава ѝ се сумата 102.469 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима по решения № № 4316 от 1927, 853 от 1928, 5896 от 1934 г. на Търновската областна сметна палата, 3090 от 1935, 837 и 1251 от 1940 г. на Варненската областна сметна палата, 565 от 1943 г. на Русенската областна сметна палата и постановление № 218 от 1926 г. на министъра на финансите към Тутраканското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народни представители, които са съгласни с п. 100 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„101. Иван Георгиев Стъклев, от гр. Варна, вх. № 15173 от 1946 г. Опрощава му се сумата 36.285 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по гр. дела № № 571 от 1929, 129 от 1929, 498 от 1929 и 519 от 1923 г. на Варненския областен съд.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 102 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„102. Асен Василев Петков, от с. Раяновци, Годечко, вх. № 671 от 1947 г.

Опрощава му се сумата 1.404 лв., военен данък и всички лихви за закъснение върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Годечкото данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 102 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„103. Наследниците Мария Стратева Иванова, от с. Лъджа, Ивайловградско, вх. № 525 от 1947 г.

Опрощава ѝ се сумата 2.643 лв. глоба по постановление № 112 от 1946 г. на ивайловградския данъчен началник.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 103 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„104. Мехмед Хасанов Делиносенов, от с. Тикла, Златоградско, вх. № 15334 от 1946 г.

Опрощава му се сумата 121.160 лв., произхождаща от глоба и бантеролно право по постановление № 103 от 1945 г., дължима към Златоградското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 104 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„105. Пена и Стойчо Хр. Талиградски, от гр. Ловеч, вх. № 7583 от 1938 г.

Опрощава им се сумата 50.000 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължима от покойния им син Борис Стойков Талиградски, за отпуснат му заем под гаранция на държавата като военонивалид.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 105 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„106. Иван Митев Николов, от с. Кермен, Сливенско, вх. № 7936 от 1938 г.

Опрощава му се сумата 4.500 лв., военен данък и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима към Сливенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 106 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„107. Наложда Досева Дочева — Драганова, от гр. София, вх. № 8270 от 1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 1865 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима по картон № 39549 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 107 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„108. Татка (Катерина) Петрова Бачкова, от гр. София, вх. № 8343 от 1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 12.163 лв., данъци и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 1552 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 108 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„109. Найдено Сталев Янея, от гр. София, вх. № 9028 от 1938 г.

Опрощава му се сумата 10.479 лв., данъци и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 39603 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 109 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„110. Жак Азария, от гр. Пловдив, вх. № 9244 от 1938 г.

Опрощава му се сумата 11.515 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима по партида № 15161 към Пловдивското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 110 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)

„111. Илия Пенчев, от с. Кипилово, Еленско, вх. № 9394 от 1938 г.

Опрощава му се сумата 2.080 лв. такса от автомобили за 1928 г., дължима към Еленското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 111 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„112. Кръстю В. Вълканов, от гр. Търново, вх. № 9369 от 1938 г. Опрошаване му се сумата 1.645 лв. данъци и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима към Търновското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 112 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„113. Никола Младенов Бонов, от с. Лехчево, Михайловградско, вх. № 9617 от 1938 г. Опрошаване му се сумата 5.180 лв. болнична такса за лекуване по болнични сметки № № 2923 от 1938 и 435 от 1939 г. на Александровската болница.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 113 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„114. Хайм Б. Ашер, от гр. Сливен, вх. № 11810 от 1938 г. Опрошаване му се сумата 4.114 лв. данъци и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима към Сливенското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 114 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„115. Ставри Димитров Кръстев, от гр. Пловдив, вх. № 1621 от 1939 г. Опрошаване му се сумата 2.400 лв. военен данък и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима към Пловдивското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 115 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„116. Ангел Йорданов Лазаров, от с. Мартиново, Михайловградско, вх. № 10046 от 1939 г. Опрошаване му се 40% от сумата 9.508 лв. или сумата 3.803 лв. и лихвите върху цялата дължима сума по постановление № 461 от 8 октомври 1934 г. към Михайловградското данъчно управление до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 116 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„117. Васил Христов Коларов, от гр. Пловдив, вх. № 2781 от 1940 г. Опрошаване му се сумата 1.500 лв. военен данък и лихвите върху него за 1925—1932 г., дължима към Пловдивското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 117 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„118. Тодор Тодоров Овчаров, от с. Каменово, Кубратско, вх. № 3006 от 1940 г. Опрошаване му се сумата 9.000 лв. военен данък и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължима към Кубратското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 118 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„119. Давид Соломон Хананел, от с. Княжево, Софийско, вх. № 3895 от 1940 г. Опрошаване му се сумата 13.093 лв., дължим данък-занятие „кожарство“ към Софийското областно данъчно управление, заедно с лихвата върху тази сума до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 119 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (к): (Чете)
„120. Димитър Стойменов Стоянов, от с. Доганово, Новоселско, вх. № 4244 от 1940 г.

Опрошаване му се сумата 4.292 лв., военен и ж.-п. данък, дължим към Новоселското данъчно управление, заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 120 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„121. Михаил Йотов Милеков, от гр. София, вх. № 7371 от 1940 г. Опрошаване му се сумата 5.000 лв., част от дължимия данък-занятие „птицепродавство“ за 1930/1933 г. към Софийското градско данъчно управление, заедно с лихвите върху сумата 9.600 лв. до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 121 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„122. Алберт Нисим Леви, от гр. София, вх. № 8172 от 1940 г. Опрошаване му се сумата 41.519 лв., дължим данък-занятие „комисионерство“ в съдружие с Исак Нисим Леви по картон № 25102 към Софийското градско данъчно управление за 1925/1926 до 1935 г., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 122 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„123. Алберт Барух Лило, от гр. София, вх. № 4943 от 1942 г. Опрошаване му се сумата 12.030 лв., по постановление № 126 от 1940 г. на Министерството на финансите и сумата 30.040 лв., по издателски лист № 1154 от 1940 г., издаден от Софийския областен съд, заедно с лихвите върху тях суми до деня на обнародване настоящото решение, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 123 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„124. Мара Иванова Димова, за себе си и като законна представителка на малолетните си деца, от гр. Силистра, вх. № 1452 от 1945 г.

Опрошаване се на наследниците на Иван Димов Милитаров, от гр. Силистра. Бататът от сумата 135.563 лв., с лихвите и глобите до деня на обнародване настоящото решение, дължими от покойния им наследодател по изпълнителни дела № № 501 от 1942, 54 и 97 от 1944 и постановление № 83 от 1943 г. към Силистренското данъчно управление, след прихващане сумата 100.000 лв. от Чиниешкото спешно застрахователно дружество по писмо № 3395 от 6 юни 1944 г. и сумата 10.000 лв. от Взаимно-спомогателната и Солунска каса при Министерството на финансите по писмо № 3395 от 6 юни 1944 г.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 124 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„125. Иван П. Консулски, от гр. Русе, вх. № 1522 от 1945 г. Опрошаване се на наследниците на Иван П. Консулски, от гр. Русе, сумата 2.500 лв. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими от покойния им наследодател по постановление № 12 от 3 февруари 1930 г. на Министерството на финансите.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 125 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„126. Янка Йорданова Димова Байчева, от гр. Лясковец, вх. № 1685 от 1945 г. Опрошаване се на наследниците на Йордан Димов Байчев, от град Лясковец, сумата 98.919 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължима по решение № 1104 от 28 май 1937 г. на Варненската областна сметна палата към Горнооряховското данъчно управление от покойния им наследодател.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 126 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„127. Васил Иванов Монон, от гр. София, вх. № 4320 от 1946 г. Опрошаване му се сумата 8.896 лв. военен данък за 1940—1945 г. и лихвите върху нея до деня на обнародване настоящото решение, дължими по партида № 2218 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 127 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„128. Никола Костов Главинев, от гр. София, вх. № 6584 от 1946 г.

Опрошавя му се сумата 11.936 лв. данъци и лихвите върху тях до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 41079 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 128 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„129. Ангелина Велкова Петкова, от гр. София, вх. № 8897 от 1946 г.

Опрошавя й се сумата 6.320 лв. слети данъци и съответните връхнини, 1.000 лв. глоба (II и III размер данък) и всички лихви за закъснение до деня на обнародване настоящото решение, дължими по картон № 10781 към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 129 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„130. Бельо Колев Бенев, от гр. София (кв. Надежда), вх. № 9087 от 1946 г.

„Опрошавя му се сумата 10291 лв. съдебни и деловодни разходи, дължими по изпълнително дело № 493 от 29 май 1943 г. към Софийското областно данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 130 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„131. Иван Игнатов Колев, от с. Божевци, Старорешка община, Еленска околия, вх. № 14337 от 1946 г.

Опрошавя му се сумата 111.400 лв., дължима глоба по постановление № 38 от 1944 г. към Еленското данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 131 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„132. Стоила Ангелова Ташкова, от гр. София, вх. № 14887 от 1946 г.

Опрошавя се на наследниците на Ангелко Ташков, от гр. София, сумата 24.728 лв., заедно с лихвите до деня на обнародване настоящото решение, дължими по решение № 1227 от 1934, 5851 от 1935 и 1080 от 1939 г. на Върховната сметна палата от покойния им наследодател към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 132 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„133. Иван Добров Иванов, от гр. София, вх. № 11595 от 1946 г. Опрошавя му се сумата 100.000 лв., част от дължимите данъци за 1944—1946 г., и лихвите върху палата дължима сума по картон № 103240 към Софийското градско данъчно управление до деня на обнародване настоящото решение, а остатъка от 57.113 лв. да изплати безлихвено на разсрочки.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с п. 133 на решението, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Костадин Лазаров (з): (Чете)
„За бележка. За всички случаи по настоящия списък сумите, събрани до деня на обнародването му, не се връщат.“

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с забележката, така както се прочете от докладчика, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Преминваме към точка втора от дневния ред:
Първо четене на законопроекта за допълнение наредбата-закон за заема на свободата.
Има думата г-н докладчикът.

Докладчик Димитър Георгиев (к): (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за допълнение на наредбата-закон за заема на свободата

Г-жи и г-да народни представители! При провеждане акцията за плащане на 5½% държавен заем на свобода от 1945 г. взеха най-дейно участие всички масови обществени организации. Като

израз на доверие и интерес на най-широките обществени слоеве към финансовото оздравяване на нашата страна, подписката за заем даде твърде удовлетворителни резултати: записаната обща сума по заема възлиза на 24.361.047.000 лв., от която сума са постъпили и осчетоводени към 31 декември 1946 г. 22.825.130.000 лв., анулирани са административно недействителни и двойни подписки на сума 91.272.000 лв., като остават за събиране 1.444.645.000 лв.

При едно такова голямо общонародно дело, каквото е реализирането на заема на свободата, естествено е да се допусне, че биха могли да станат някои грешки при подписването на сумите, както и да се променят обстоятелствата, при наличността на които са станали когнитивните, така щото впоследствие се е оказало, че първоначално подписаните суми не са могли да бъдат напълно внесени.

Ето защо, справедливо и целесъобразно е да се даде възможност за ревизиране участието в заема при такива случаи, като се допълни съответно наредбата-закон за заема на свободата.

С цел да се подпомогне поддържането курса на облигациите от заема на свободата на подобаваща висота, както и да се ускори ликвидиранието на останалите задължения към Погасителната каса и към държавата по различни стари заемни задължения, уместно се явява да се даде правото на съответните длъжници да погасяват тия свои задължения с облигации от заема на свободата.

Оскъп това, за да се проведе по-бързо и по-результатно събирането на записаните суми по заема на свободата от лица, които обективно могат, но фактически още не са внесли записаните суми, възлага се събирането на такива суми в населени места, във от седалището на данъчните управления, върху общинските бирници.

Като излагам горното, моля, г-жи и г-да народни представители, да разгледате и гласувате приложения тук законопроект.

Гр. София, 29 януари 1947 г.

Министър на финансите: Проф. д-р Ив. Стефанов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за допълнение на наредбата-закон за заема на свободата

§ 1. Към чл. 4 се прибавя нова алинея, както следва:

„Задълженията към Погасителната каса по условията на наредбата-закон за облекчение на длъжниците и оздравяване на кредитите, както и задълженията към държавата по заемите отпуснати: а) по закона за пастаняване на бежанците и обезпечаване на поминъка им от 1920 г.; б) по закона за постройка на икономически къщи за настръчение на жилищния строеж от 1924 г.; в) по закона за селско-стопанското настаняване на бежанците от 1926 г., могат да бъдат изплащани до 31 декември 1948 г. с облигации от 5½% държавен заем на свободата по номиналната им стойност.“

§ 2. Новата алинея трета към чл. 9 („Държавен вестник“, брой 175, от 31 юли 1945 г.), се изменя така:

„Невнесените в законните срокове суми по записаните подписки се обременяват с 1% месечна лихва или част от месеца лихва в полза на държавното съкровище и се събират от реда на преките данъци въз основа на сметка, представена от кредитното учреждение или общината, където е представена подписката. Събирането на вноските в населените места във от седалищата на данъчните управления се прехвърля върху съответните общински бирници, под контрола на надлежните данъчни управления.“

§ 3. След чл. 14 се прибавя нов член 15 със следното съдържание:

„Министърът на финансите може да освобождава от задължението по подписката за заема неиздължилите се напълно подписници, когато се установи, че те, независимо от причината, са подписали суми, които нямат възможност напълно да изплатят или когато след подписване на сумите материалното им състояние се е силно влошило, така щото внасянето на подписаните суми става невъзможно.“

Исканията за освобождаване или намаляване на задълженията по подписките за заема трябва да се правят пред Главната дирекция на държавните дългове в срок 30 дни след влизане в сила на тоя закон.

Наличността на условията, при които може да стане освобождаване или намаляване на задълженията по подписките за заема се установява по начин, определен от министъра на финансите.“

(В сплата влиза министър-председателят Георги Димитров, посрещнат с ръкоплескания и ставане на крака от министрите, членовете на бюрото и всички народни представители от мнозинството)

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител г-н Петър Божинов.

Петър Божинов (ЗНП): (От трибуната) Г-жи и г-да народни представители! Едно от средствата за посрещане паричните нужди на физик и националното стопанство изобщо е публичният кредит или заемите.

Още много отдавна, както в чужбина, така и у нас, това средство е широко практикувано, тъй като то се явява най-удобно от вътрешно-икономически съображения за управляващите, защото много по-лесно е да натовариш следващите поколения, отколкото сега живущите, които чувствуват, преценяват и политически решават и действуват. Както обаче частният, така и публичният кредит има своите добри и отрицателни страни, с които ръководителите на физика и националното стопанство трябва отговорно да се считат, за да не се понесат неудачи, които при известни обстоятелства могат да имат за резултат тежки и мъчно поправими поражения. Синтезът тук е: публичният кредит не е нито анормално финансово-стопанско явление, нито магическо средство за създаване на ценности и благоприятства. Той е една реална движуща сила, направлявана от държавата в полза на обществен интерес,

социалния мир и справедливост и като така той ще носи добри или лоши резултати, в зависимост от това дали добре или зле се движи и управлява.

Широкото ползуване все пак, обаче, на публичния кредит — заемите — води към комплициране на финансовото стопанство, при което положението държавата лесно може да изпадне в затруднение и да се изложи на сътресения, а ако ли пък кредитът идва вън от нейните граници — и на риска да понесе наказание на своята стопанска и политическа независимост и суверенитет. И затова все пак тенденцията трябва да бъде към намаляване ползуването от заемите или публичния кредит.

Обаче за голямо наше огорчение трябва да подчертаем, че в миналото българските държавници не са се считали отговорни с това и именно затова са практикували публичния кредит с една необикновена лекота, като са използвали до дъно, ако мога така да се изразя, всички възможности и предпоставки вън и вътре в страната в това направление, и в резултат ние виждаме, какво че върху шията на българското национално стопанство в настоящия момент еиси като воден камък едно огромно задължение от 129.551.645.000 лв. Тия задължения се разпределят по своя произход така: външни задължения — някои от които водят началото си още от 1892 г. — към 31 декември 1946 г. възлизащи на 11.883.000.000 лв. кръгло без премията, която за някои заеми достига дори до 250%, и вътрешни, които към 31 декември 1946 г. възлизат на огромната сума 117.263.262.000 лв. кръгло, от които консолидирани вътрешни задължения са 45.180.000.000 лв. и неконсолидирани 72.485.000.000 лв. кръгло — задължения, които са една живешница за и бе това отежненото ни национално стопанство и с които ще трябва да се считат всички държавници, които прибягват под една или друга форма към търсене на публичния кредит, на заеми за реализиране на инициативи и мероприятия.

В тази обща сума на вътрешни заеми от 117 милиарда лева кръгло влиза и заемът на свободата, по който към 31 януари 1947 г. държавното съкровище дължи 22.923.660.000 лв.

Г-жи и г-да народни представители! Заемът на свободата е вътрешен народен заем, който се сключи от истинското отечествено-фронтовско правителство . . .

Рада Носва и други: Е-е-е!

Петър Божинов (ЗНП): Моля, това е моето скромно разбиране. . . по силата на закона от 1945 г., за да се: първо, порешат жизненонеобходимите разходи във връзка с утвърдяването на скъпи демократични придобивки, завоевания у нас на 9 септември 1944 г., второ, за да се повдигне и консолидира покупната сила на нашата национална монета и, трето, за да се оздрави и активизира разстроеното ни из основи народно стопанство и най-вече нашата външна търговия.

На тоя аспект на правителството се отзоваха милиони български граждани от всички съсловия и класи и записаха общо сумата 24.361.047.000 лв., от които след анулиране на недействителни и двойни подписки на сума 91.272.000 лв., към 31 януари 1947 г. са внесени вече 22.923.660.000 лв. и остават да се събират още 1.437.387.000 лв.

От събраните 22.923.660.000 лв. са изразходвани вече 21.000.000.000 лв. и към 31 януари 1947 г. от събраното от заема на свободата е останало в наличност 1.923.660.000 лв.

Тук сега г-н министърът на финансите дължи да обясни на народното представителство и на българския народ за какви конкретни нужди на българския народ са изразходвани тия 21 милиарда лева, т. е. колко от тях са отишли за покритие на разходи във връзка с утвърдяване на завоеваните демократични придобивки на 9 септември 1944 г., и конкретно за какво именно; колко са отишли за разни инициативи и мероприятия, с които се цели консолидиране и повдигане покупната сила на нашата монета, какви конкретни резултати са добити в това направление и колко са отишли за подобрене и активизиране на народното ни стопанство и нашата външна търговия — за да се покрит мотивите за сключването на този заем с живата действителност и да се удостовери по един безспорен начин, че между думите и делата на оф управление има пълно покритие. В противен случай народът и особено участниците в заема ще останат с едно съмнение — за да не кажа излъгани — относно целта, за която е употребен този заем, а оттук — и с едно предубеждение за известни положения и за известни работи.

Г-жи и г-да народни представители! Предложеното изменение на закона за заема на свободата, което е и едно ново отчитане, според нас, за извършени увлечения и грешки от страна на оф управление, е по начало приемливо. И ако вие се съгласите с нашите догадки към него, ние наистина, ако и твърде късно, ще можем в тази област да постигнем един общо приемлив за времето резултат.

Даването възможност на длъжниците към Погасителната каса за задълженията по закона за облекчаване на задълженията и за заздравяване на кредита, на тия към държавата по закона за настаняване на бежанците от 1920 г., на тия по закона за постройка на икономически къщи и настръчение жилищния строеж от 1924 г. и на задължените по закона за селско-стопанското настаняване на бежанците от 1926 г. да изплащат своите задължения до 31 декември 1948 г., както е предвидено в законопроекта, и с облигации от заема на свободата, взети по тяхната номинална стойност — е положение приемливо.

Второ, възприемливо е и прибавянето на нов чл. 15, с който се дава възможност да бъдат освободени от задължението по подписките за заема на свободата, неиздължилите се напълно подписчици, подписали суми, които нямат възможност, не могат да изплатят, а така също и такива, на които след оформяването на подписките, материалното им състояние така се е влошило, че те са вече в не възможност да внесат изцяло или дори и част от записаната сума. И това положение, както казах, е възприемливо.

Тук обаче ние имаме да направим едно възражение и да изкажем едно пожелание. Преценката, дали наистина един е наистина в стеснено положение, поради което не би могъл да плати своите задължения, трябва да се извърши по силата на едно законоположение, по силата на един правилник, а не по усмотрение на министъра на финансите. А че има отежнени граждани при изготвяване и подписание на подписките по заема на свободата, се вижда от това, че в Дирекцията на държавните дългове се намират над 3.000 молби, с които граждани из тая страна се обръщат против всевъзможни действия на отговорни и неотговорни лица, или се позовават на това, че в тяхното материално състояние, както казах, след подписването за заема е настъпила промяна, и молят държавата да се съобрази с това обстоятелство и да ги облекчи при изплащането на вноските им по заема.

Новият чл. 15 трябва да се редактира по начин, че да се осигури наистина, както казах, една обективна, добросъвестна и отговорна процедура за състатизирането на тези нередовности, като в самия закон или чрез правилник се даде преднина на отговорната данъчна власт, а се елиминират оф-комитети, които не само че, като чисто политически органи, не могат да боравят с изискуемата се обективност и отговорност, но и предимно по тяхна вина са подписани подписките от ония, които сега в голямото число случаи не могат да ги покрият. (Възражения от мнозинството) Такива случаи, г-да народни представители, има много.

Освен тия две главни придобивки, които носи въпросното изменение, ние намираме, както вече казах, че то ще бъде още по-съвършено и справедливо, ако се възприеме и следното.

Първо. Невнесените досега суми по заемните подписки, които се дължат предимно от дребни и средни стопански съществувания — изключая ония, които ще паднат като неоснователно и преко сила записани — ние молим да се изплатят до края на 1947 г. безлихвено. Събраженията ни за това са, че в 1946 г., както и 1945 г., беше една неурожайна година, . . .

Един от мнозинството: А Петко Стоянов забрахте ли какво казваше за тия години? (Оживление)

Петър Божинов (ЗНП): . . . и следователно ще бъде справедливо и резонно, ония, които не са могли да се издължат — предлагам не, но съм почти сигурен, че голяма част от тях, както казах вече, са дребни стопански съществувания, чиновници, земеделци, занаятчи — да могат да изплатят подписките си до края на 1947 г., т. е. до прибирането на реколтата, безлихвено.

Второ. Срокът за искане ревизия на подписките да се увеличи от 30 на 60 дни.

Трето. Всички банки и други кредитни институти да почнат да приемат на общо основание и облигациите, от заема на свободата като залог, ценни книжки за кредитиране, за издаване на разни видове гаранции, и то разбира се по техния официален курс — които сег не се върши, а се обещаваха през време на разяснителната работа по прогитиране на заема.

С тия малки изменения, които се резюмират, първо, в това, че процедурата по установяване затрудненото състояние на стопаните трябва да се повери на един ясен, стриктно определен законодателен начин на една институция отговорна, на една институция, която да има възможността да прояви обективност, добросъвестност и максимална отговорност и, второ, неплатените суми досега по заема на свободата, предимно от слабите стопански съществувания, да могат да се издължат безлихвено до края на 1947 г. и да се допусне едно по-широко манипулиране с облигациите от заема на свободата — ние смятаме, че в тия рамки, законопроектът за допълнение на наредбата-закон за заема на свободата може да го възприемем и гласуваме.

Г-жи и г-да народни представители! Нека бъдем добросъвестни да признаем, че при реализирането на това крупно мероприятие се извършиха, общо взето, не малко нередовности, т. е. че и тук голям брой отговорни и неотговорни хора проявиха-зла воля, стремех да се уязви и болезнено удари всеки, който не носи дадена партийна емблема. (Възражения от мнозинството) За дълго време ще останат в паметта на маса български граждани от села и градове своего рода конференции и публични събрания, в които публично се извършваше определянето на сумата, за която Х ще трябва да подпише, и когато той отказваше да направи това, биваше подлаган на най-различни ограничения и лишения. Това е една лоша страница от близкото минало, която трябва и можем да заличим, за да се създадат солидни и неизблъбени предпоставки за едно действително стопанско творчество, за един всеотрастен просперитет.

Министър-председател Георги Димитров: Не би ли могло да се направи от министъра на финансите една анкета, кон от опозиционните народни представители в колко са записали за заема на свободата? (Ръкоплескания от мнозинството)

Никола Петков (ЗНП): Може, може, г-н министър-председателю. Приемаме. (Ръкоплескания от опозицията)

Министър-председател Георги Димитров: Това трябва да стане, за да види Великото народно събрание и да престанете да говорите подобни работи. (Ръкоплескания от мнозинството)

Никола Петков (ЗНП): Съгласни сме да видим, кой каква сума е записал.

Петър Божинов (ЗНП): По повод на Вашата забележка, г-н министър-председателю, мога да Ви декларирам, че в моето родно село аз пък в записах сума за заема на свободата и я внесох в срока.

Министър-председател Георги Димитров: Това трябва да стане, да да видим кой колко е записал. Защото вие саботирахте заема на свободата.

Никола Петков (ЗНП): Напълно сме съгласни. Ама Вие се лъжете. Вие ще останете излъгани. Вие не сте записали.

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Министър-председател Георги Димитров: В срок от 2 недели да се анкетира и да се съобщи на Великото народно събрание колко е записал всеки от опозиционните народни представители. (Ръкоплескания от мнозинството)

Един от опозицията: За всички да се разпростре тая анкета, г-н министър-председателю.

Министър-председател Георги Димитров: Да, всички да обхване.

Никола Петков (ЗНП): И вас лично, за да се види Вие колко сте записали.

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Петър Божинов (ЗНП): Г-н министър-председателю се съгласи, тая анкета да обхване всички народни представители. (Ръкоплескания от опозицията)

Министър-председател Георги Димитров: Правилно, правилно. Тя ще обхване всички и ще се види, че вие саботирахте, организирано саботирахте заема на свободата. (Оживление)

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Петър Божинов (ЗНП): Отчетете грешките си и по работата във връзка с заема на свободата открито и достойно. От това всички ще спечелим. А като добавите към това отчитане и отчитането на грешките и увлеченията по реквизициите, по нарядите, по оземляванията и тия, с които напразно се силите да ни лишите от свободно политическо проявление, вие наистина ще дадете реално доказателство пред българския народ, че сте наистина демократи, че сте наистина за демокрацията. (Ръкоплескания от опозицията). И тогава ще можем с общи усилия да вършим голямото дело на България. (Ръкоплескания от опозицията)

Георги Михайлов Добрев (к): Пред чуждите агенти ще даваме доказателство, че сме демократи!

Петър Божинов (ЗНП): С тия няколко бележки аз мисля, че не изнесам пред вас нищо невъзприемливо. Аз мисля, че вие ще се вслушате в тях, ще ги прецените добросъвестно и обективно и ще ги приемете, защото това е в общ интерес, в интерес на българските данъкоплатци, на българските граждани, интересите на които трябва да пазим като зеницата на окото си, защото само в такъв случай ще оправдаем достойно името си народни представители. (Ръкоплескания от опозицията)

При тези бележки аз ви декларирам от името на нашата парламентарна група, че ние ще гласуваме за допълнение на наредбата-закон за заема на свободата. (Ръкоплескания от опозицията)

Министър-председател Георги Димитров: Искам думата.

Председателстващ Петър Каменов: Има думата г-н министър-председателю.

Министър-председател Георги Димитров: Това, че ще гласувате и вие (Сочи опозицията) законопроекта, не е лошо. Но речта на г-н народния представител Божинов ме предизвика да направя няколко бележки.

У нас навсякъде сега се говори, обсъжда се въпросът за едно примирение с хората от опозицията, за едно сътрудничество на опозиционери с Отечествения фронт — въпрос не маловажен, въпрос сериозен.

Ние знаем, че за опозиционната листа в миналите избори са гласували най-малко до 1 милион избиратели и избирателки, които не са никакви фашисти, не са никакви реакционери (Ръкоплескания и възгласи „Браво!“ от опозицията), но които по различни причини — лични недоволства, нередовности някои по наряди, по снабдяване, обиди някои лични, и особено поради големия факт на недостатъчно сигурното международно положение на нашата страна, с който, както знаете, опозиционните водачи много широко експлоатираха и демagogствуваха — гласуваха за опозицията. (Възражения от опозицията)

Един от опозицията: Туй сега не трябва да го казвате! (Веселост в мнозинството)

Министър-председател Георги Димитров: Тия избиратели обаче по същество по природа, по натура, не са за опозицията и не могат да бъдат за една подобна опозиция. Тяхното място е и ще бъде непременно последователно, особено след подписването на мирния договор и уреждане международното положение на България, в редовете на Отечествения фронт. (Продължителни ръкоплескания и възгласи „Браво!“ и „Браво!“ от мнозинството)

Аз имам, г-жи и г-да народни представители, възможността на няколко пъти да дам доказателства от името на нашето правителство и като министър-председател, че известно сътрудничество е възможно и е необходимо. С кого и как — известно е. Аз заявих, когато старият земеделски деец Георги Йорданов говори, че му подавам

братска ръка за сътрудничество в делото на строителството на нова България, на Народната република. (Продължителни ръкоплескания от мнозинството) И в декларацията на правителството казах това. И много пъти се подчертава с различни актове и жестове това желание.

Един от опозицията: Само че дела няма.

Министър-председател Георги Димитров: Моля, моля! Не само думи, но и дела.

Какво е необходимо действително за едно лоялно сътрудничество?

Ако опозиционерите искат това сътрудничество с отечествено-фронтското правителство на дело, не на думи, преди всичко е необходимо — елементарно нещо — да не пращат на тая трибуна на Великото народно събрание хулигани, клеветници и опозорени личности („Браво!“ и ръкоплескания от мнозинството), да държат за престижа на България и на нейното Велико народно събрание.

Второ. Необходимо е да престанат в своя печат да търсят пол вола теле, както казва нашата българска пословица, да цепят ко сима, да извъртат, да клеветят . . .

Един от мнозинството: Да насъскват.

Министър-председател Георги Димитров: . . . да правят от всяка слепка стрела против Отечествения фронт и неговото правителство. Да не насъскват недоволните елементи в изшата страна: Лявляма има и не може да няма; има реакционни елементи, има крупни бегаташи, има и други, които са засегнати от нашата отечественофронтска стопанска политика. Да не насъскват, да не внасят смут въсред народа. Необходимо е да прекратят в печата си и в събранията си тенденциозно да повтарят въпроси, които развалят, или могат да развалят, най-малкото да затруднят нашите братски взаимни отношения със сеседните малки и велики държави. Да прекратят с това митингаджийско, безотговорно писане в своя печат. (Оживление въсред опозицията)

И по-нататък — необходимо е да се впрегнат да работят. Да работят! Не само да критикуват и ругаят и клеветят, но и да работят!

Но представете си, в края на май или юни, до новата реколта, ние можем да изпадне в страшно тежко продоволствено положение: голяма част от нашия народ ще гладува; добитъкът подлежи на измиране, ако не се вземат необходимите мерки. В тоя момент правителството, целият Отечествен фронт, всички патриоти и патриотки в България полагат героически усилия за събиране на храни и фураж, мас и други хранителни продукти. Къде са нашите опозиционни родаци, опозиционни народни представители? Видяхте ли ги вие някъде, на някое събрание или на друго някое място да се явят да кажат: братя селяни, дайте това, което можете; то е само във ваш интерес и в интерес на цялата страна? Не само да критикуват. (Възражения от опозицията) Нямаме такъв случай. Аз имам едно досие пълно — по-голямо от тая папка — с документи, дето ваши хора в това число и депутати, саботират събирането на храни и фураж. („Позор!“ и ръкоплескания от мнозинството Възражения от опозицията) Моля, мисля!

Никола Петков (ЗНП): Това не е стъпка към сътрудничество.

Министър-председател Георги Димитров: Моля. — Ето една цяла папка от документи. . .

Един от опозицията: Кажете ги!

Никола Петков (ЗНП): Едно време Ляпчев каза същото, че има една такава папка срещу вас. Но вие нямате нищо в папката.

Министър-председател Георги Димитров: . . . които отиват вече по съдилищата.

Никола Петков (ЗНП): Но Вие сте заблудени в това отношение.

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Министър-председател Георги Димитров: Не анкета искайте, а работете за събиране на храни и фураж. (Ръкоплескания от мнозинството. Възражения от опозицията) Дайте да видим! (Възражения от опозицията) Но покажете още! България като държава приема известни акции, които имат и вътрешно, и международно значение. Те могат да бъдат наглед малки, но те са много показателни.

Посреща се традиционна новата година. Организира се посрещане не партийно, на Работническата партия (комунисти), не на една или друга партийна групировка — народно и държавно посрещане на новата година, както знаете, в бившия дворец. Г-дата решават колективно да саботират, никой да не дойде. И никой не дойде.

Никола Петков (ЗНП): Защо, г-н министър-председателю? Колко души имаше в концентрационни лагери, за да отидем ние да присъствуваме на едно тържество?

Министър-председател Георги Димитров: Не участват.

Никола Петков (ЗНП): Освободете ни хората, за да сътрудничим.

Георги Михайлов Добрев (к): А в двореца сте ходили винаги.

Министър-председател Георги Димитров: Които заслужават освобождение! Много от тях освободихме. Още ще освободим. Но тези, които освобождаваме, ако се върнат и наново конспирират, два пъти и три пъти ще ги арестуваме наново. (Ръкоплескания от мнозинството)

Завчера „Червен кръст“ — няма той е кръст на комунистите или организация на тайната партийна групировка — организира благотворителен бал във Военния клуб. Сам се заинтересувах да видя, и със спеш да търся там, и с фенер, както Дийген е търсил, по старата гръцка легенда, човека, няма да намериш нито един от тези господа, които седят тук. Защо?

Никола Петков (ЗНП): Ние сме внесли вноската горе, като народни представители, но не можем да присъствуваме, защото — повтарям — не са освободени нашите хора. Разберете го това!

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Министър-председател Георги Димитров: Ако вие искате лоялно сътрудничество, преди всичко трябва да направите това. Такива актове и жестове, такива дела са необходими. Няма ги. Не си правите илюзии, че аз или правителството с бълклица ще ви кажим. Не си правите тази илюзия! Утре, друг ден българското правителство ще бъде признато de jure. („Браво!“ и ръкоплескания от мнозинството)

Един от опозицията: И българският народ трябва да ви признае.

Министър-председател Георги Димитров: Той ни е признал. Трябваше вчера да дойдете на улицата да видите нагода — цяла София, без нас само („Вярно!“ и ръкоплескания от мнозинството. Възбуждения от опозицията)

Никола Петков (ЗНП): Защо вчера не поканихте един опозиционер да говори на митинга?

Министър-председател Георги Димитров: Да го пратим в Париж!

Никола Петков (ЗНП): Той е общонароден митинг. Отворете нашите и вашите вестници да видите кой как пише. Г-н Червенков обвинява опозицията, че саботирала мира, което не е вярно.

Министър-председател Георги Димитров: Слушайте! За вчерашния митинг дневният „Свободен народ“ пише: „Трета национална катастрофа“. Позор! („Позор!“ и ръкоплескания от мнозинството. Възбуждения от опозицията) „Трета национална катастрофа“ пише!

Един от опозицията: За договора.

Министър-председател Георги Димитров: Ех, да не ви казвам остри думи! Помислете малко какво говорите и пишете!

Искам да обърна вниманието на Великото народно събрание, че една измислица глупава, несъстоятелна е, че ние се готвим да изгоним опозицията от Народното събрание. Не. Ние можем да ви изгоним.

Никола Петков (ЗНП): Можете — покажете.

Министър-председател Георги Димитров: Ние можем да ви изгоним в един час.

Никола Петков (ЗНП): Ако ни изгоните, няма да спечелите. И България няма да спечели, ако сме вънка.

Министър-председател Георги Димитров: Ние няма да изгоним опозицията, но ние имаме един дълг към българския народ и към нашата родина: да обуздаем необузданата опозиция. (Полъжителни ръкоплескания от мнозинството) На честните и патриотични опозиционери, депутати доколкото ги има: дайте да работим бързо! (Ръкоплескания от мнозинството. Възбуждения от опозицията) А на гнилите стари политикани, котеирийни вожди и водачи, които нищо ново не са научили и нищо старо не са забравили, не сътрудничество, а обвързване — да не пречат, защото Великото народно събрание и нашият народ трябва да вървят напред и все напред, въпреки всичко. (Бюрото, министрите и народните представители от мнозинството стават и бурно продължително ръкоплескат)

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител Дичо Тодоров.

Дичо Тодоров (ЗНП): (От трибуната) Г-жи и г-да народни представители! По мотивите за създаването на наредбата-закон за заема на свободата няма какво да се говори. Това вече е минало. Но когато почна акцията за записването на суми за този заем на свободата, станаха интересни неща, някои от които сега ще трябва тук от трибуната на Народното събрание да съобщим да се имат пред вид, за да могат да се поправят някои грешки, които са станали през този период. (Възбуждения от мнозинството)

Г-жи и г-да народни представители! Вие като че ли искате да определите вашето отношение към този, който говори от трибуната, не от това, което ще каже, а чисто и просто от вашите чувства към него. Вие ще трябва да се съгласите, че действително станаха нередности по записването на сумите за заема на свободата. Аз ще ви посоча само един случай като имате пред вид, че това стана в почти всички населени места в България.

Димитър Георгиев (к): Каква цел гоните с тази работа? Защо го правите?

Дичо Тодоров (ЗНП): Беше възложено на отечественофронтовските комитети в селата да определят според материалните възможности на българските граждани кой колко да запише. Отначало тази инициатива се поде с ентузиазъм от населението. Всички искаха да определят доброволно, според собствените си възможности, колко да запишат, за да могат да подпомогнат държавата в този съдобносен момент, при това тежко положение, в което беше изпаднала тя вследствие световната война, в която, макар и да не взехме активно участие, все пак бяхме през всичкото време на стопанския фронт на тази война.

Обаче отечественофронтовските комитети погледнаха пристрастно на този важен проблем за момента и когато определяха сумите за записване по този заем, ръководеха се преди всичко от това, от кого ще се искат тия суми: дали този, от когото ще се искат, е отечественофронтовец или е техен противник. (Възбуждения от мнозинството) Почнаха се даже наддавания при записването на тия суми и — както селяни казват — извършваше се в тия заседания на отечественофронтовските комитети и на селските събрания едно американско наддаване, само че в това американско наддаване наддаваха членовете на отечественофронтовските комитети за сметка на ония, които трябваше да запишат тия суми.

Тедор Тихолов (с): Това не е вярно.

Дичо Тодоров (ЗНП): Това е абсолютно вярно. И аз ще ви цитирам само един случай. Само преди една седмица, пътувайки във влака, попаднах в компания със селяни, които заговориха за този заем. Хора от с. Житница, Провадийско, ми се оплакаха, че когато отечественофронтовският комитет е записал тия суми, най-напред, за да посърят селяните, някои от членовете на този комитет съобщават, че са готови да запишат големи суми. Примерно: Андрей Димитров съобщава, че е готов да запише 120.000 лв.; обаче днес, когато вече този заем е почти към реализиране, той е внесъл само 40.000 лв. А лицето Вичо Георгиев, който е внесъл 120.000 лв. — може би ги е нямал тези пари — казва, че е продал всичко, каквото има, за да може да изплати вноската, която е записал. Среца Андрей Димитров и го запитва: „Андрей! Внесе ли вноската за заема?“ — „Внесох 40.000 лв.“ „Ами нали записа 120.000 лв.“ — „Аз тогава казах 120.000 лв., за да запишат и други по толкова, но аз подпис не дадох за 120.000 лв., а дадох подпис за 40.000 лв.“

Ето един красноречив факт, който може да се установи. Може да се направи анкета и да се види, че този случай се повтаря не само в това село, но навсякъде, където ставаха провеждания на този заем за свободата.

Заемът на свободата сега, от самите мотиви на г-на министра на финансите, се вижда, че вече почти целият, с изключение на една сума от 1.440.645.000 лв., е реализиран. Тази сума обаче от 1.440.645.000 лв. не е още постъпила — вследствие на невъзможността на ония, които досега не са я внесли, да я внесат. И законопроектът, се явява навременен, да не кажа закъсниял. Но все пак той ще окаже своето влияние и ще може да подпомогне ония, които в разстояние на година и половина вече са тормозни и обвинявани, че са саботирали, не са изпълнявали своето задължение, тъй като са дали подпис за тия вноски.

Г-жи и г-да народни представители! Някои от вас и специално секретарят на ОЗПС вече е посрещал делегации, които са му изнесли тези неща — невъзможността да бъдат изплатени записаните вноски — и са молили вече за една интервенция от страна на Великото народно събрание, което да намери възможност да уреди този въпрос, да подпомогне българските граждани, които не са могли досега да се издължат, като се даде възможност на ония от тях, които могат да се издължат, да сторят това, а на ония, които нямат тая възможност, да им се опростят записаните вноски.

§ 1 от законопроекта изцяло е приемлив, и аз от името на парламентарната група на Българския земеделски народен съюз заявявам, че ние ще гласуваме този параграф, защото той действително отговаря на нуждите на момента. Българският народ, който иска да бъде в ажур по отношение на своите задължения, вече е постъпил този въпрос: да може с облигациите, които ще получи от заема на свободата, да посреща други свои задължения, например към Погасителната каса и др.

Предвидената обаче в новата алинея трета на чл. 9 от наредбата-закон месечна лихва 1%, която трябва да плащат неизплатилите длъжници по заема на свободата, ние намираме, че е голяма. Не бива държавата да се обръща в един кредитен апарат за лихварство, чрез което лихварство да бъдат тормозени българските граждани, защото 1% месечна лихва, когато тя се превръща в една сложна лихва, ще надхвърли годишно 12%. Защо е необходимо непременно да се плаща тая тежка лихва, като се има пред вид, че ония, които ще я плащат, нямат тая възможност, защото, ако са имали възможност да плащат лихви, те щяха своевременно да платят своите вноски и да се отърват от лихвите. Това е една санкция за ония, които не са си издължили вноските. Но все пак аз мисля, че е несправедливо да се налага такава санкция на хора, които нямат възможност да плащат. Би било полезно, лихвата да си остане такава, каквато влобше е приета като законна лихва в нашата държава. На ония, които ще бъдат задължени да плащат, трябва или да им се отсрочат задълженията, или пък да се улеснят да намерят кредити от кредитни учреждения, за да направят своите вноски, като плащат само законната лихва, която е приета от нашата държава.

Ако се внесе такава една поправка в § 2, смятам, че той ще бъде приемлив и ние сигурно ще изкажем по този параграф нашето одобрение.

Текстът в § 3, с който се дава възможност на финансовия министър да преценява кои от затруднените длъжници по заема на свободата трябва да получат облекчения, е също една хубава

мярка. Но текстът ще трябва да се подобри, за да не се злоупотребава при приложението на този член по отношение на онези, които ще подадат молба за облекчение при внасянето на техните вноски. Аз тук не бих могъл да препоръчам конкретно какво трябва да стане — по този въпрос говорих нашият колега Божинков — но мисля, че когато законопроектът отиде в комисията да се изготвя за второ четене, там може да се направи нещо по-съществено, нещо по-конкретно, което да изключи всякаква възможност от създаване на предпоставки за едно неправилно приложение на новия чл. 15.

Относно срока, който е предвиден за поискване на облекчение — 30 дни — аз намирам, че е малък. Вярно е, че онези, които са затруднени, са подали молби още преди да бъде внесен този законопроект, но вероятно има и някои въздържали се, защото много от онези, които нямат възможност да платят, са се страхували да повдигнат по-рано този въпрос поради това, че са се чувствували в неволно положение, страхували са се да не бъдат сметнати за саботажори и са мълчали, като са изпитвали вътрешен морален тормоз. Сега, ако се увеличи този срок, примерно на два месеца, сигурно ще се даде възможност на всички онези, които са притиснати от заема на свободата поради тяхната невъзможност да посрещат вноските, да получат облекчение. И тогава, действително засмът на свободата ще остави добри впечатления сред нашия народ. Но ако тези подобрения не се направят, ако не се направят тези несправедливости — аз не искам да ставам изразител на преценката, която се дава от страна на онези, които се чувствуват притиснати — би се шушукало, както се шушука, че това не е заем на свободата, а заем за робство. Аз мисля, че Великото народно събрание може да внесе тези поправки, като с това помогне на онези, които нямат материална възможност да се издължат, да станат и те редовни участници в този заем на свободата, да почувствуват и те, че са изпълнили своя дълг към държавата наравно с онези, които имат по-големи материални възможности.

С тези препоръки, които правя за подобрения, аз заявявам, че ние ще гласуваме законопроекта. (Ръкоплескания от опозицията)

Един от мнозинството: Защо не дойдохте на 10 февруари?

Динчо Тодоров (ЗНП): Ще ви отговоря.

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител Илия Бояджиев.

Илия Бояджиев (к): (От трибуната) Г-жи и г-да народни представители! Наистина човек трябва да бъде с много къса памет, за да забрави едно толкова голямо събитие, каквото беше акцията за народния заем за свободата, за да излезе сега тук и да разказва, че провеждането на този заем от отечественофронтовските комитети едва ли не е станало по тяхно усмотрение, по техни скимания, като че ли те са налагали на българските граждани какви суми да записват. Няма в нашата история друг такъв заем, в такъв късо време да се покрие една такава огромна сума от 24.300.000.000 лв. И не само беше записана тази сума от 24.300.000.000 лв., но и почти събрана. Вие виждате, че в края на 1946 г. са събрани 22.800.000.000 лв., не с насилие, а с ентузиазъм, с огромен ентузиазъм. (Ръкоплескания от мнозинството и възгласи „Вярно!“) За българския народ това не беше американско наддаване, а самоотвержение за своята свобода, която той завоюва на 9 септември. (Ръкоплескания от мнозинството и възгласи „Вярно!“) Така се проведе заемът на свободата.

Аз работех в една от най-бедните околии — Царевска околия, която е процентно първа по записване суми за заема. Какво представлява тази околия? Там живее изключително бежинско население, изгонено от тракийските краища, и то жертвува, даде най-голяма сума процентно, в сравнение с всички други околии в страната. Това бедно население от залъча си откъсна и даде, защото наистина разбра, че в момента трябва да подкрепи своята държава, да спаси лева, да спаси финансите на страната, когато водехме отечествената война. (Ръкоплескания от мнозинството)

Има несъбрани суми. И тук трябва да бъдем наясно, кой не е внесъл. Записал навремето, за да мине за щедър; вийдайки, че народът върви с такъв ентузиазъм — записва и той и внася известна част. Явиха се и такива, които искаха да минат за доброжелатели на своята страна. Но когато вие започнахте да ги учите да не внасят сумите... (Силни възгласения от опозицията)

Петър Анастасов (сЛ): Лъжа е.

Председателстващ Петър Каменов (Звъни)

Илия Бояджиев (к): Ще ви докажа това.

Петър Анастасов (сЛ): Всички бяхме отечественофронтовци, и Петко Стоянов беше министър на финансите. Всички внасяхме. Суми рече сме държали. Защо разправяш това?

Илия Бояджиев (к): В по-голямата си част тези невнесени 1.400.000.000 лв. са именно от такива хора, които имат възможност да внесат сумите, но не ги внасят. Тези хора са поощрени от вас. (Сочи опозицията. Силни възгласения от опозицията) Разбира се, има и бедни хора, които навремето, увлечени от ентузиазма, са записали суми и после не са могли да ги внесат. И аз тук ще ви кажа, че от тези гласове, които сте получили, има действително гласове и на хора, които сте подмамвали, че ако дойдете на власт, няма да внасят, че ще се заличат всякаво задължение по този заем. И наистина, както каза нашият любим министър-председател, вие сте получали тези гласове от такива заблудени хора.

Село Драчево, Средецка околия, е едно село, което наистина с ентузиазъм записа за заема на свободата. Там и най-бедният селянин е записал суми. Но какво става после? Идва след известно време един опозиционер, застава начело на кооперативната организация, която наистина изразява икономическата мощ на селото, и започва пропаганда сред селяните: „Ако гласувате за опозицията, няма да внасяте по заема на свободата. Това, което сте записали, ще ви бъде опростено.“

Един от опозицията: Кой е той?

Илия Бояджиев (к): Георги Кръстев. Много добре го знам.

Димитър Чорбаджиев (к): Той е Стоян Кирязов.

Илия Бояджиев (к): Да, Стоян Кирязов, запишете си го.

Петко Стоянов (нез): Изказването на този опозиционер ли е предизвикало невнасянето на 1.400.000.000 лв.?

Илия Бояджиев (к): Аз казвам, че има хора, които пуснаха глас си за опозицията, подмамани от Стоян Кирязов, защото шели да им бъдат опростени задълженията. Разбира се, освен това и други големи обещания са давани в това село.

Действително има хора, на които трябва да бъдат направени облекчения, и затова по законопроекта се дава право на министъра на финансите да освободи от това задължение известни хора. Но, щото, в момента на този голям ентузиазъм, вярно е, че на някои места хората са се попросили. Днес министърът на финансите може да прецени и да опрости, да прекрати събирането на записаните суми от такива лица.

Тук се направи едно предложение, което аз смятам, че заслужава да бъде разгледано в комисията, именно: някои от тия записани суми да бъдат внесени, без да бъде изчислявана лихва върху тях. Това предложение заслужава да бъде обсъдено в комисията. Но никой от вас (Сочи опозицията) не отрече, че законопроектът е напълно навременен, че той трябва да бъде приет, че той отговаря на една нужда, която, г-да, — аз пак подчертавам — не би се явила, ако действително всички, които записаха, добросъвестно бяха внесли записаните суми. Но струва ми се, ако се направи тази акция, която се предлага, ще се намерят сума хора между вас (Сочи опозицията), които са записали, но не са внесли сумите по заема.

Петър Анастасов (сЛ): Да дадем декларация, който има повече, да внесе повече.

Илия Бояджиев (к): Предложената, които са направени, ще улесни министъра на финансите да може наистина в най-близко време да ликвидира с заема на свободата. Тази сума от 1.400.000.000 лв. може би изцяло няма да бъде събрана, но министърът на финансите и неговите органи най-добре, най-правилно ще преценят кои хора действително са изпадали в тежко положение след записването на суми по заема и не могат да ги изплатят поради сушащите години, поради тежкото положение, което действително настъпи след тия записвания. Този начин на преценка е най-правилният, най-добрият и най-безпристрастният.

Този въпрос, който се повдига и от страна на опозицията — за внасяне на записаните суми, без да се изчисляват лихви — ще бъде разгледан в комисията, ще бъде обсъден там и аз смятам, че това предложение може да бъде възприето. Но, другари, законопроектът е навременен и ние всички ще трябва да го гласуваме, защото ще улесни хора действително затруднени от сушащите години.

Нашата парламентарна група напълно поддържа законопроекта, като, разбира се, в комисията ще си каже думата по това предложение, което се прави от страна на опозицията — за събиране на известни записани вноски за заема без лихва. (Ръкоплескания от комунистите)

Председателстващ Петър Каменов: Има думата народният представител г-н Нисим Исаков.

Нисим Исаков (с): (От трибуната) Уважаеми г-жи и г-да народни представители! Едно от най-важните мероприятия на тогавашното правителство на Отечествения фронт за облекчаване стопанското положение на страната бе именно акцията за заема на свободата. И в близките месеци, след великата дата 9 септември българският народ в своята целокупност, и по-специално широките трудещи се маси в страната, посрещнаха зова на правителството с най-голяма отзивчивост. Тук става въпрос за начина, по който се проведе този заем на свободата.

Позволете ми нескромността да ви кажа, че бях един от отговорниците във Варненска област, респективно Шуменска околия, при провеждане на този заем. Г-да народни представители и представители! Трябва да знаете, че за пръв път аз се явявам на трибуната на това Велико Народно събрание и ми позволете тази нескромност да ви кажа моето заключение, понеже съм искрен и честен в приказките си. Аз обиколих цяла Шуменска и Преславска околии и навсякъде отзивчивостта на бедните, на трудещите се хора, та ония, които нямат, беше извънредно много по-голяма от отзивчивостта на ония, които бяха богаташи. (Продължителни ръкоплескания от мнозинството и някои от опозицията и възгласи „Вярно!“) Как може да се направи сравнение, когато един работник, един чиновник, който получава някакви си 7-8 до 10 хилячи лева, записващ за заема по две заплати...

Един от мнозинството: По три.

Нисим Исаков (с): Да, някои записваха и три заплати, някои записваха спестяванията на жените и децата си. С такава голяма от-

живчивост се посрещна заемът на свободата от българския народ — по-специално от трудещите се маси.

Позволете ми също така да ви дам няколко примери из дейността ми при провеждане на акцията в нашата Шуменска околия. Напоследък стопанската милиция в Шумен при обвинението срещу един от незаконнозаемателите на име Яззар Жечев му направи оскъден този човек ние смятахме, че е богат и го викахме да заплати за земя на свободата, и с големи молби и увещания, г-да народни представители, той заплати 100.000 лв. Когато стопанската милиция отиде да му прави внезапен обиск, намери му 18.000.000 лв. скрити пари в банкноти и в ценни книжа.

От мнозинството: Позор! (Ожавление)

Нисим Исаков (с): 10.000.000 лв. са взети на разположение на съда, а другото е в ценни книжа. Ето отзивчивостта на богатшите! Позволете да ви дам друг пример. В с. Кюлевча един богат човек, днес опозиционер, като се заняти да не даде повече от 10.000 лв. — и не даде! Какви ли мерки не взе Отечественият фронт в полето на убеждение, разбира се, но не даде, та не даде нито един лев повече от 10.000 лв.!

Що се отнася до ония суми, които известни граждани на страната са записали в своя ентусиазъм и днес не могат да ги дадат — именно законопроектът на правителството идва да доуреди тези въпроси, останали неуредени, от проведената акция по земя на свободата.

Позволете ми още един пример, г-да народни представители, за да завърша. Няма смисъл да се бавим повече с една работа, когато вече са изминали две години. Село Перущица обяви съревнование на с. Осмар в нашата съседна Преславска околия. Както знаете, и двете села са богати. Отиваме в с. Осмар да провеждаме акцията за земя на свободата. Народът отзивчив, посрещи ни радушно и ни заявява: „Съревнованието на Перущица го приемаме. Ние ще дадем 5.000.000 лв. повече от тях. Колкото запише Перущица, 5.000.000 лв. повече ще даде нашето село“. Най-напред Перущица беше записала 25.000.000 лв., — те записаха 30.000.000 лв.; ония записаха 35.000.000 лв., тя от Осмар — 40.000.000 лв. И акцията приключи с 40.000.000 лв. за земя на свободата. Правителството на Отечествения фронт тогава проведе акцията на принципа на съревнованието и свободата. Българският народ, който може да оцени свободата, който донесе правителството на Отечествения фронт, заслужено и най-отзивчиво се притече за провеждане на тази акция. Няма в историята на заемите в много страни случаи, при които така високо процентно да бъде реализиран един заем.

Позволете ми също така да ви се похваля за Шуменска околия, където заемът е реализиран в 98% благодарение на това, че ние навреме и навсякъде с убеждение работехме. И ние нямаме такива спорове, каквито законопроектът именно днес предвижда за уреждане, или, ако ги има, има ги в минимален размер.

Един друг пример. Град Добрич — ще извиняват другарите народни представители от Добрич — обяви съревнование на Шуменска околия. Добрич записа по земя 360.000.000 лв., Шумен записа 280.000.000 лв.; Добрич обаче не реализира 360, а реализира 280 милиона лева, а Шумен реализира 270 милиона лева. Дайте сега да поразсъдим малко, да видим, къде и защо става тази работа. Вие знаете каква квалификация на материалното състояние може да се даде на населението в Добричка околия и на населението в Шуменска околия. В Добрич има чифликчи, има много богати хора, които записаха суми за земя, но днес се опъват и не плащат. Аз зная — имам такива сведения — че някои от богатите чифликчи не щат да платят и се смята от някои, че този законопроект ще даде възможност да спасим тези хора, които не искат да плащат.

Министър д-р Иван Стефанов: В никой случай!

Нисим Исаков (с): Ето защо аз отправям апел, в комисията, в която се разглеждат молбите, и в Министерството на финансите...

Един от мнозинството: Измененията.

Нисим Исаков (с): Именно — ... да бъдем много внимателни и острожни и да не позволяваме да се възползват от тези изменения ония, които имат и не щат да дават. (Ръкоплескание и гласове „Вярно!“)

Министър д-р Иван Стефанов: Много право.

Нисим Исаков (с): От името на парламентарната група на Работническата социалдемократическа партия заявявам, че одобрявам напълно законопроекта. (Ръкоплескание от мнозинството)

Министър д-р Иван Стефанов: Bravo!

Председателстващ Петър Каменов: Има думата г-н министърът на финансите.

Министър д-р Иван Стефанов: Уважаеми народни представители и народни представители! Не ще съмнение, че е голямо удоволствие за мене да констатирам, какво един законопроект ще бъде гласуван по принцип единодушно от Великото народно събрание.

Ефрем Митев (с): Да се тури начало на сътрудничество.

Министър д-р Иван Стефанов: За съжаление, това удоволствие трябваше да бъде помрачено с някои опити, все пак да се изпълняват случаите за една теснопартийна агитация.

Аз искам да бъда кратък. Ще се спра само на съществени работи по поставения на разглеждане от вас законопроект. Ще бъда много кратък, затова защото др. Исаков ми спести времето да подчертая онова, което той така блестящо изнесе пред вас — че действително заемът за свободата се поде като едно народно дело и въпреки това заможните слоеве в града и селото се отнесоха към него неприязнено.

Тук се критикува този метод, който в някои места беше приложен — да се излиза публично на събрания и да се правят записвания. Ще дойде, разбира се, на това събрание само този, който иска — никой не го всди насила. Но като е дошел на това събрание, да каже пред своите съселяни, пред своите съграждани, другари от фабриката и колеги от учреждениято: аз записвам толкова и толкова; със своето изказване той не само дава своята дан за това дело, но и служи за пример как трябва да се изпълняват задълженията.

Аз участвах в много такива събрания, и в учреждения, и в предприятия, и в селата. Напълно споделим впечатленията, които изнесе пред нас колегата Исаков. Аз видях в с. Долна Митрополия, Плевенско, селянин, който има няколко декара земя и на който главното занятие, главният му източник на препитание е работата, като обикновен техник около върпачки и други машини, да казва, че той записва 20.000 лева и да убеждава друг богат селянин от същото село, когото познава добре, да запише и той поне 20.000 лева.

Ефрем Митев (с): Не повече.

Министър д-р Иван Стефанов: А онзи стон на своето — 10.000 лева, както цитира примери и др. Исаков. Аз и тогава, при агитацията около земя, подчртах, че участието в земята по достоинство на категориите на много заможните и на по-малко заможните и на хората на изземия труд не може да бъде сравнявано. Българският чиновник в 1945 г., както и българският работник по това време късаха не само от своя зальк, а от залька на децата си, за да участвуват колкото се може с по-големи суми в земя на свободата.

Ефрем Митев (с): Съвършено вярно.

Министър д-р Иван Стефанов: ... а имаше много хора, които тогава, а и сега, имат стотици хиляди и милиони лева във възглавници, чекмеджета, в каси, които обаче не направиха жеста да участвуват по достоинство в този заем.

Др. Исаков и всички колеги могат да бъдат сигурни, че този закон няма да позволи на нито един, който трябва и може да плати поне това, което е подписал, да бъде освободен. Това ще бъде за Министерството на финансите, за Главната дирекция на държавните дългове въпрос на чест, да не допусне нито един такъв човек да се промъкне през този закон. И затова ви моля да се откажете от предложението, да се продължава срока от 30 на 60 дни. 30 дни са напълно достатъчни. Какво се иска в 30 дни? Само да се заяви — не да се доказва: — „Аз смятам, че моята подписка по земя на свободата е прекалено голяма по следните причини“ било за тогавашните възможности, било за сегашните възможности, било поради промяна на служебното и материално положение. За 30 дни може да се направи това заявяване от който и да било към на изната страна пред съответните данъчни органи. Но не бива да протакаме работата с един срок, който ще създаде една атмосфера на разпуснатост и на недоволство в този, който е платил, срещу този, който може да получи някакво облекчение.

Аз ще ви кажа, че според данните, които имам за досега постъпилите молби, болшинството от случаите са такива, при които е имало увлечение от самите подписници. Аз притежавам едно колективно писмо на милионери в Бургас до Дирекцията на държавните дългове, в което те излагат как се увлекли и записали една сума, която им е невъзможно да внесат.

Ефрем Митев (с): Правилно е да се опрости.

Министър д-р Иван Стефанов: Има такива писма от отделни селяни в някои села, в които излагат чистосърдечно, какво е станало в 1945—1946 г., какво е положението им вследствие на суната, какво е тяхното стопанство и питат: искаме ли ние да си продадат нивата, за да платят вноската си по земя?

Има и други случаи от тази категория. Това са големият брой участвували в подписката на земя, чието материално положение се е коренно променило: бил чиновник, поминал се, неговите наследници нямат нищо...

Ефрем Митев (с): Или уволнен.

Министър д-р Иван Стефанов: ... или уволнен, заболял, приличени му били извънредни разходи, намалали се значително неговите приходи и др. Имаше подписка от войниците на фронта, от нашата славна първа армия, но след подписката някои загинаха на фронта, други останаха инвалиди, или друго нещо им пречи да изпълнят това задължение по подписката. Това е масата случаи, в които подписчиците не са могли да платят. Е добре, при този анализ, който ние правим на тези случаи, в които действително трябва да се направи една ревизия, защо трябва да пренебрегнем масата, а да се спрем на някои отделни случаи, които съвсем не са показателни — както др. Исаков така убедително доказа — за работата, проведена по земя на свободата? Защо с тях трябва да се спекулира? Защо един народен представител излиза от тази трибуна да

привежда един единствен случай в едно село и да казва, че това било във всички села?

Аз ще ви кажа, че бях в много села, в най-различни области из България и мога да твърдя, че нямаше такива случаи; нямаше системно изстискване на средства от български граждани за подписката на заема. Ако обаче има някой народен представител, който да каже, че не е имало агитация против заема, той е или крайно наивен да смята, че ще излъже някого, или действително нищо не вижда от нашата действителност. Имаше ли агитация против заема или нямаше?

От мнозинството: Имаше.

Министър д-р Иван Стефанов: И сега има ли, или няма?

Йордан Русев (ЗНП): Нали бяхме заедно.

Министър д-р Иван Стефанов: Извинете, аз не казвам за Вас, не казвам кой го е вършил. Аз питам: имаше ли агитация против заема през 1945-1946 г.?

От мнозинството: Имаше.

Министър д-р Иван Стефанов: Има ли я тази агитация днес?

От опозицията: Не.

Министър д-р Иван Стефанов: Аз казвам, че я има днес.

Йордан Русев (ЗНП): Няма такова нещо.

Министър д-р Иван Стефанов: Кой отрича?

Йордан Русев (ЗНП): Аз.

Министър д-р Иван Стефанов: Г-н Русев! Вземете „Народно земеделско знаме“ от преди няколко дни. В него на 2 стр. има една приказка: как един войник се върнал в селото си и отива на опозиционно събрание, и как селяните разправяли на речниците и комунистите, че били ограбени с заема на свободата. (Ръкоплескания от мнозинството и гласове „Позор!“)

Петър Божинов (ЗНП): Къде го има?

Министър д-р Иван Стефанов: Ще видите, че го има.

Петър Божинов (ЗНП): От коя дата, г-н министре?

Министър д-р Иван Стефанов: Да каже г-н Божинов, в с. Славянов и на други места в Никополска околия, какво е казвал по въпроса за заема на свободата.

Петър Божинов (ЗНП): Знаете ли, какво съм казвал? Аз първи записах най-голямата сума.

Министър д-р Иван Стефанов: Това не оспорвам.

Петър Божинов (ЗНП): Аз бях начело на акцията.

Министър д-р Иван Стефанов: Може би сте записали, това не оспорвам. Не е важно колко сте записали и какво сте внесли, а важно е как сте се държали като общественник в тази акция.

Петър Божинов (ЗНП): Не е вярно това.

Министър д-р Иван Стефанов: А, не е вярно! (Възражения от опозицията)

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни)

Министър д-р Иван Стефанов: Аз не казвам за всички това. Аз казвам, че имаше такава агитация, има я и сега.

От опозицията: Не е имало.

Министър д-р Иван Стефанов: Не е имало!

Петър Божинов (ЗНП): Не е имало.

Министър д-р Иван Стефанов: В цяла България?

Петър Божинов (ЗНП): Нямаше.

Министър д-р Иван Стефанов: Това е опит за най-злобостно заблуждение. (Възражения от опозицията) Аз ви казвам: намерете „Народно земеделско знаме“, за да видите.

Един от мнозинството: (Към опозицията) Ще ви се смеят вашите приятели.

Председателстващ Петър Каменов: (Звъни) Моля, тишина!

Министър д-р Иван Стефанов: Уважаеми народни представители и народни представители! Аз искам да се съгласим и върху втория въпрос — за едно изменение в представения законопроект, по въпроса за лихвената глоба. Навремето законодателят много правилно е предвидил такава лихвена глоба за известни случаи и

с предложеното изменение това само се разпростира за някои случаи, които не бяха предвидени. Абсолютно невярно и неправилно е да се казва, че с такава лихвена глоба държавата правела някакво лихварство, както г-н Тодоров искаше тук да ви доказва това. Касае се за една глоба, а не за някаква лихва.

Дичо Тодоров (ЗНП): Много голяма е.

Министър д-р Иван Стефанов: Тази глоба има формата на лихва. Че тя не е голяма, ...

Йордан Русев (ЗНП): 20%!

Министър д-р Иван Стефанов: ... показва фактът, че онези, които са видели, че не могат да изключат от плащането, плащат и не правят въпрос за лихвата.

Друг е въпросът, че има някои наши съграждани, които не щат да прибегнат до опрощаване, но които искат да бъдат подпомогнати, да платят своите вноски, без да бъдат глобявани. Тези случаи ние ще ги преценим и възможността, която се дава на Министерството на финансите да преценява, е напълно достатъчна, за да се вземе пред вид това. Но ако в парламентарната комисия се намери някоя по-щастлива формулировка, аз съм напълно готов да я приемам и за тези случаи да обезпечим освобождаването от глоба.

Не бива това освобождаване, г-н Божинов, да става по генерален начин, защото внася недоволство, внася разложение тъкмо в най-добросъвестните наши съграждани. Онези, които навремето си е платил, вижда сега, след две години, друг да плаща своята вноска без лихва и глоба. Това не трябва да става. (Възражения от опозицията)

Народната власт никой път не желае да бъде почувствувана от отделния наш гражданин като един палач, който тормози: закъснял си, непременно плащай глоба!

Йордан Русев (ЗНП): Котлите продават.

Министър д-р Иван Стефанов: Законът предвижда абсолютното задължение да се плати това, което е подписано. Ние сега даваме възможност да се освобождава там, където наистина трябва да се освобождава от глоби.

Йордан Русев (ЗНП): Данъчният началник в с. Борислав, Плевенско, е описал котлите на хората, които не са внесли вноските си по този заем. Аз конкретен случай Ви казвам.

Министър д-р Иван Стефанов: Г-н Русев ще има възможност да направи писмена бележка и да ми я даде. Аз с най-голяма готовност ще я прегледам.

Йордан Русев (ЗНП): Конкретен случай ви казвам.

Петър Божинов (ЗНП): Кажете нещо за оползотворяването на заема.

Министър д-р Иван Стефанов: И това ще ви кажа. По тези въпроси ние ще имаме да говорим генерално във връзка с бюджета, когато ще преценяваме нашето стопанско положение и държавния кредит. Няма защо при всеки случай и при всеки повод да казваме всичко онова, което знаем.

Един от опозицията: Добре.

Министър д-р Иван Стефанов: Това не бива да го правим. Аз мога да ви кажа накратко само това, че народният заем на свободата постигна напълно целта, която беше поставена. Напълно разстроено финансово стопанство на страната можа да бъде заздравено, и то още през времето на отечествената война и непосредствено след нея. За да не ме разберете криво, трябва да кажа, че възстановяването не започна отведнаж. Но ако ние нямаше заема на свободата, щяхме да вървим по пътя на Унгария и Румъния. Друг път нямаше. А сега от някои страни се опитват пак да запоставят Отечествения фронт и неговото правителство с обвинението, че заемът на свободата не бил изхарчен за неговото предназначение.

Един от опозицията: За митинги!

Министър д-р Иван Стефанов: Ето на каква глупост може да се каже оттам. (Сочи опозицията) Какво струват митингите?

Един от мнозинството: Петко Кунин, г-н министре, писа за какво са похарчени.

Министър д-р Иван Стефанов: Колко може да се похарчат за митинги и от заема на свободата ли са ладени тези пари? Това показва откъде излизат тези слухове, които навремето се разправяха за бай Добри Терпешев и за др. Цола Драгойчева, че ходел да теглят от Народната банка и да харчат заема на свободата!

Петър Божинов (ЗНП): Кажете нещо конкретно!

Министър д-р Иван Стефанов: Конкретното е това, че българската държава от 1944-1945 г. имаше да посрещна най-наложителни, неотложни плащания, които по никой начин не можеха да се отплатят.

Петър Божинов (ЗНП): Какви, какви?

Министър д-р Иван Стефанов: Какви, какви! Сякаш не живеете в България, а живеете в Италия. Отговарям на този, който пита. България е била 4—5 години под стопанска експлоатация, работила е в служба на германското военно стопанство, водила е една война с месеци, издържала е армия, имаше задължения по договора за примирието и пак питат: какви са тези задължения, сякаш не ги знаят и аз трябва да им ги казвам! Големи бяха тези задължения и те още не са платени без остатък.

Аз имам случай веднаж да цитирам тук автентични официални данни за положението към м. юни 1945 г., в които се твърдеше, че 40 милиарда лева не са платени, след като са били използвани 14 милиарда лева от заема на свободата. Та заемът на свободата не беше достатъчен да покрие тези разходи, които бяха неотложни и наложителни през 1945/1946 г. Има други източници още, които се използваха, за да могат да бъдат покрити тези задължения. Това, което е голямата заслуга на отечественофронтовските правителства през това време и през цялото време на управлението ми, е, че те успяха да покрият тези разходи, без да прибегнат до несправедливото печатане на банкноти, че се избегна едно положение, което неминуемо водеше по пътя на Унгария и Румъния.

В това отношение целта, която се постави в чл. 2 на закона за заема на свободата, плюс някои други средства още, може да бъде постигната. Както казва чл. 2, този заем е предназначен да покрие извънредните разходи на държавата, наложени от пакостните управления до 9 септември 1944 г. и от нуждите на народното освобождение и на стопанското възстановяване. Но че заемът на свободата не можеше да бъде достатъчен да покрие всички потребности, това също така за всеки един, който внимателно наблюдава нашия живот, не може да не бъде напълно ясно.

Така че тук и дума не може да става за отчитане на някакви грешки от страна на властта от времето на издаването на закона досега. Не може да става дума за това, че такива прояви, че такива отделни случаи, каквито имало някъде си, характеризират цялото провеждане на заема на свободата. Също тъй не може да става дума, че чрез този законопроект се цели да се постигне едно безразборно освобождаване и на такива хора, които трябва да бъдат освободени, и на такива, които могат, обаче не искат да плащат. Напротив, аз смятам, че този законопроект тъкмо ще даде възможност, първо, да се направи една шателна преценка на всички онези, които още не са изплатили своите задължения и като се окаже, че някой не е платил, а е могъл да плати, ще плати и глобите, ще плати и всичко. Непременно ще плати.

И така, уважаеми народни представители и народни представители, аз ще приключа, като прибавя още едно сведение за развитието на заема на свободата. Както ви е известно, за да може да се вземе от ръката на едрите предприятия у нас козът, че те нямат свободни оборотни средства, че са вложили тези оборотни средства в материали, полуфабрикати, гориво и т. н. и за това могат да участвуват сравнително скромно в заема, тогавашният министър на финансите проф. Петко Стоянов и тогавашният управител на Българската народна банка решиха въпроса, че трябва да се даде възможност на тези предприятия да използват своя кредит, но да участвуват по достойнство.

Петко Стоянов (нез): И го направихме.

Министър д-р Иван Стефанов: И го направиха. И какъв е резултатът? Ние можем да проверим дали е добър или лош. Предвиждаше се в тази наредба, възможността на големите предприятия да прибегнат до банков кредит и в 30 месеца да покрият това задължение, направено за заема. Пред мене са някои непълни данни, обаче най-важните — за българската индустрия и за българската търговия, за онези търговски и индустриални предприятия, които са прибегнали до банковата система: да вземат заем, за да могат да участвуват по достойнство в държавния заем. И като се направи сметката, оказа се, че още към февруари 1946 г. изплащането на тези заеми изпреварва с 15% онова, което трябва да бъде. Предприятията един вид предсрочно са погасили част от своите задължения по заема.

Петко Стоянов (нез): Затова ги улеснихме.

Министър д-р Иван Стефанов: Именно. Смятам, че това е един благоприятен признак. Но, драги народни представители и народни представители, трябва да знаем, че нашето финансово положение е все още затруднено. Трябва да знаем, че върху държавата тежат още извънредни разходи от миналото и от сегашното време. Трябва да знаем, че пред нас стоят репарационни плащания в един или друг размер. Трябва да знаем преди всичко и над всичко, че ние трябва да намерим средства за стопанско строителство, въпреки всички други тежести. Затова, г-н Божинов, недейте тук да търсите ефект с големи цифри, а дайте да видим, как можем тези средства, които стоят свободни и сега са в ръцете на отделни хора, да ги използваме. Не е ли безобразие, не е ли стопанско вредителство или бездънно невежество, когато един наш съгражданин държи в своята възглавница, чорапи, чекмеджета или сандъчета стотини хиляди и милиони лева затворени? Обаче защо държи той тези средства затворени? Защото му плащат много често, че ако ги дадел в банката, ще узнае, ще му се напакости и т. н.

Йордан Русев (ЗНП): Вашите хора говорят това, че щела да вземат тия пари. Те убиват кредита.

Подпредседател: ПЕТЪР КАМЕНОВ

Министър д-р Иван Стефанов: Пакостят тези, които убиват у нашите съграждани въртата в нашата банкова система, които убиват въртата в държавния кредит, които убиват доверието към българския лев. Тези хора вредят на нашето стопанство и на нашия народ. Затова трябва с общи усилия да се премахне невежеството, да се премахне неоснователният страх и да се измъкне колкото се може по-голяма част от тези заровени мъртви средства, за да бъдат използвани напълно. Затова има големи възможности.

Аз благодаря за тази готовност да се гласува законопроектът единодушно и смятам, че в комисията ще може да се намерят може би някои по-щастливи формулировки за някои от текстовете на законопроекта. Обаче заявявам твърдо, че основните начала, прокарани в законопроекта, както това се иска, изглежда, от всички, ще бъдат не само запазени, но и ще бъдат претворени в живота. Моля, законопроектът да бъде гласуван. (Ръкоплескания)

Председателстващ Петър Каменов: Няма записани други оратори. Пристъпваме към гласуване. Който г-да народни представители приемат на първо четене, по принцип, законопроекта за допълнение наредбата-закон за заема на свободата, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

От мнозинството: (Към опозицията, която също гласува) Е—е—е!

Председателстващ Петър Каменов: Г-да народни представители! Следното заседание на Народното събрание ще стане утре, 12 февруари, 15 часа, при следния дневен ред:

Първо четене на законопроектите:

1. За държавния монопол на тютюна.
2. За щатните таблици на държавните служители.
3. За временно уреждане въпроса с покупките на тютюна реколта 1946 г.
4. За изменение и допълнение на закона за самоиздръжка на държавните и държавно-автономните стопански предприятия.
5. За учредяване Народен фонд за индустриализация, напояване и електрификация.
6. За изменение и допълнение на закона за наказателното съдопроизводство.
7. Одобрение предложението за одобрение 10. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 10 януари 1947 г., протокол № 3 — относно отдаването на концесия тревните произведени на Бръшляското и Тутраканското държавни блати.
8. Първо четене на законопроекта за управление и ликвидация на придобитите от държавата имоти.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Моля, г-н председателю, искам думата по дневния ред.

Председателстващ Петър Каменов: Имате думата.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Г-да народни представители! Вечното народно събрание създава една много лоша практика: раздават се законопроекти днес и утре се поставят на дневен ред. Народното представителство не може да бъде достатъчно и обективно осветлено.

Председателстващ Петър Каменов: Това го няма в дневния ред.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Законопроектът за монопола сега се раздава.

Иван Коприков (СЛ): Законопроектът за щатните таблици сега се раздава.

Председателстващ Петър Каменов: Има правилник.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Оставете тази практика. Тя е вредна. Това не е законодателство.

Един от мнозинството: Правилното е да се раздават законопроектите 24 часа по-рано.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Аз правя предложение по принцип. Моля да се съгласите, зазаявям законопроектите да бъдат дадени на дневен ред 4—5 дни след като са раздадени. Не може един законопроект днес да се раздава и да се поставя на дневен ред за утре.

Председателстващ Петър Каменов: Всички законопроекти се раздават съгласно правилника.

Минчо Драндаревски (ЗНП): Днес получихме няколко законопроекти и утре ги има на дневен ред.

Председателстващ Петър Каменов: Моля г-да народните представители, които са съгласни с предложението дневен ред, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Влизам заседанието

(Вдигнато в 19 ч. 40 м.)

Секретар: ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ

Началник на Стенографското отделение: ТОДОР АНГЕЛИЕВ